

OVIDIANUM

Revista Universității „Ovidius” din Constanța

Anul III (XIII), nr. 10, decembrie 2018, serie nouă

WWW.UNIV-OVIDIUS.RO

Simona Halep,
numărul 1 mondial
în tenisul feminin,
a devenit primul
ambasador al
Universității
„Ovidius”

Sorin ȘTEFĂNESCU

Centenarul României Mari,
văzut de un istoric:
Conf. univ. dr. Daniel Citirigă -
„Astăzi, România se regăsește
în cea mai fericită situație de
securitate internațională din toată
istoria ei modernă”

Ioana IONIȚĂ

Prof. univ. dr. Rodica Mihăilă,
director executiv al Comisiei
Fulbright, a primit titlul Doctor
Honoris Causa al Universității
„Ovidius”

Ioana BĂRBULICEANU

Veronica Hagi, doctorandă a UOC
distinsă cu premiul III la o competiție
internațională de la Lausanne:
„Toți suntem câștigători. Cred că
este foarte important că numele
Universității Ovidius apare acum în
niște statistici de genul acesta”

Diana MAXIMIUC

A fost rectorul UOC. „Dobrogea a
însemnat toată viața lui”
Filmul documentar „Adrian V.
Rădulescu - Ctitorul”, proiectat la
Universitatea „Ovidius”

Cristina MAIDANU
Cecilia BĂRBIERU

Cuprins

Editorial. 100 de ani de când România este casă și acasă | p. 3

Simona Halep, numărul 1 mondial în tenisul feminin, a devenit primul ambasador al Universității „Ovidius” | p. 5

Interviu. Centenarul României Mari prin ochii unui istoric: conf. univ. dr. Daniel Citirigă - „*Astăzi, România se regăsește în cea mai fericită situație de securitate internațională din toată istoria ei modernă*” | p. 7

Prof. univ. dr. Rodica Mihăilă, director executiv al Comisiei Fulbright, a primit titlul Doctor Honoris Causa al Universității „Ovidius” | p. 10

Interviu. Veronica Hagi, doctorandă a UOC distinsă cu premiul III la o competiție internațională de la Lausanne: „*Toți suntem câștigători. Cred că este foarte important că numele Universității Ovidius apare acum în niște statistici de genul acesta*” | p. 13

A fost rectorul UOC. „Dobrogea a însemnat toată viața lui”. Filmul documentar „Adrian V. Rădulescu - Ctitorul”, proiectat la Universitatea „Ovidius” | p. 15

Interviu. Daniela Andra Cojocă, bursier ERASMUS - „*M-am împrietenit cu persoane de diferite nații, etnii și culturi. Totul a început cu o simplă întrebare: De unde vii?*” | p. 17

Experiența Work & Travel prin ochii unui student la Jurnalism. „*Plecam să descopăr, să cunosc, să învăț*” | p. 19

„Tinerii României la Centenarul Marii Uniri”, proiect editorial realizat de UOC și Radio Constanța | p. 21

„*Dacă m-aș întoarce în timp aș alege tot UOC*”. Studenții străini pariază pe Universitatea „Ovidius” | p. 22

Un pas mic pentru om, un pas mare pentru student. PRIMUL NOSTRU RĂZBOI DE INDEPENDENȚĂ: MUTATUL | p. 24

Istoricul Ovidiu Cristea, directorul Institutului Nicolae Iorga, și-a lansat, la Universitatea „Ovidius”, volumul „Acest domn de la miazănoapte” | p. 27

Studenții Specializării Jurnalism au participat, alături de Expert Forum, la o dezbatere privind gestionarea banilor publici din Constanța | p. 29

Studenții Specializării Jurnalism, incluși într-un proiect al DRI privind mozaicul interetnic din Transilvania | p. 30

90 de ani de radio public. Studenții Specializării Jurnalism din cadrul UOC, în vizită de documentare la Radio România | p. 30

O nouă ediție a „Ovidius Innovation Center” la Universitatea „Ovidius” | p. 33

Proiectul FDI OIC-SAS 2018: Idei creative de afaceri la Universitatea „Ovidius” din Constanța | p. 34

A VII-a Conferință internațională STUR a fost dedicată Centenarului Marii Uniri | p. 36

Eugen Ciurtin, indianist și istoric al religiilor, a conferențiat la Facultatea de Teologie din cadrul UOC | p. 37

UOC a găzduit Conferința „NATO's presence in the Black Sea region”. Fake news-ul, o reală amenințare pentru societate | p. 38

Au ales să se „rătăcească” în paginile cărților. Ce mai citesc studenții de la UOC | p. 40

În prezența regizorului Tedy Necula, UOC a găzduit proiecția filmului „Coborâm la prima” | p. 41

UOC a implementat șase proiecte de dezvoltare instituțională, câștigate în cadrul competiției FDI, demarată de Ministerul Educației | p. 42

Universitatea „Ovidius” va avea un depozit digital instituțional ce va cuprinde lucrările de licență, masterat și doctorat ale absolvenților săi | p. 42

Universitatea „Ovidius” a dat startul anului universitar 2018-2019 la Sala Sporturilor | p. 43

O nouă ediție a Balului Bobocilor la UOC | p. 44

Basic Life Support - cursul de prim ajutor care dă startul pregătirii viitorilor medici la UOC | p. 45

Facultatea de Drept a UOC a organizat Conferința internațională „Un secol de la înfăptuirea României Mari. 140 de ani de la revenirea Dobrogei în spațiul juridic românesc” | p. 46

Studenții Specializării Fizică Tehnologică din cadrul UOC, în stagiul de practică pe platforma Măgurele-București, pentru al patrulea an | p. 47

Incursiune în universul poeziei irlandeze la Universitatea „Ovidius” | p. 47

UNIVERSITATEA
„OVIDIUS”
DIN CONSTANȚA

Revistă editată de Departamentul de Relații publice al Universității „Ovidius” din Constanța, cu sprijinul Facultății de Litere

ISSN 1842-0923

Director: prof. univ. dr. Cristina TAMAȘ

Editor: lect. univ. dr. Ada CODĂU

Secretar general de redacție: Ioana IONIȚĂ

Redactori: Petruț IACOB, Sorin ȘTEFĂNESCU, Ioana IONIȚĂ, Ioana BĂRBULICEANU, Diana MAXIMIUC, Cristina MAIDANU, Cecilia BĂRBIERU, Iliea OMER, Gabriel IACOB, Mădălina JACOTĂ, Mihai PREDA, Carla PREOTEASA, Petruța RIDICHE, Mădălina SÎRGHI, Alexandra ION, Alexandra CONSTANTIN, Lorena POPA, Andreea PALELA, Raluca PETRE, Florentina STANCIU, Larisa VOINEA, Cristina CROITORU, Virgil STOIAN, Isabela GÎTMAN, Laura CUȚARU, Violeta GUȚU, Costin DOBRE

Fotoreporter: Tiberius STANCIU

Concept grafic și tehnoredactare: Valentin VANGHELESCU

Copyright text și fotografii © Departamentul de Relații publice al UOC

Copyright prezentare grafică © Departamentul de Relații publice al UOC

Revistă tipărită în Tipografia UOC

EDITORIAL

100 de ani de când România este casă și acasă

În 2018 aniversăm 100 de ani de la Marea Unire, dar nu știu dacă societatea românească prețuiește așa cum s-ar cuveni această aniversare. Tânăra Românie a trecut, din 1918 și până acum, prin multe schimbări, prin multe examene pentru a ajunge în acest punct. Punctul în care împlinește 100 de ani de când este casă, de când este acasă pentru cetățenii săi. Cum arată însă trecutul României în comparație cu prezentul său?

România era, în urmă cu un secol, un concurent serios pentru alte state europene în sectorul agriculturii. În ultimele decenii, însă, agricultura și-a redus ponderea de la aproape 40% în produsul intern brut, atât cât reprezenta în anii '20, la aproximativ 6% din PIB în prezent.

În ceea ce privește economia românească, dacă ar trebui să folosesc doar două cuvinte pentru a o descrie acelea ar fi "incertitudine" și "inconstanță", pentru că aceasta a fost afectată, în timp, de o serie de fluctuații, cei care au avut de suferit fiind, evident, cetățenii. Marea Criză Economică din 1929-1933 a dus la adoptarea unor măsuri de austeritate. De pildă, în acei ani, salariile au scăzut cu 10-20%. De asemenea, în perioada 2008-2009, când a izbucnit noua Criză Economică Mondială, salariile românilor din sistemul bugetar au scăzut cu 25%, această măsură fiind luată de Gvernul Boc. România a avut, deci, în ultima sută de ani, o economie vulnerabilă, depinzând mai mult de factori externi decât de cei interni. Chiar și așa însă, impunerea măsurilor de austeritate din timpul crizelor, mai ales din timpul crizei din

anii 2000, au făcut ca România să nu ajungă în situația disperată a Greciei, de exemplu.

În septembrie 1981, România lui Ceaușescu atingea vârful datoriei externe: 10,17 miliarde de dolari. Sub presiunea FMI, Nicolae Ceaușescu ia o hotărâre drastică: plata tuturor datoriilor externe înainte de termen. În 1989, datoriile externe se apropie de cota 0. Dar cu ce preț? Cu sacrificiul impus câtor milioane de români? Cu câte privațiuni, cu câtă suferință?!?

În perioada postdecembristă, România a avut creștere economică la începutul anilor 2000, după o perioadă de trei ani de recesiune. Creșterea economică din 2007 a fost de 8%, în timp ce pentru anul 2008 este evaluată la 9%. Datoria externă a României pe termen mediu și lung: 33,85 miliarde euro în noiembrie 2007, față de 28,4 miliarde euro la finalul anului 2006. Datoria externă negarantată public însuma 25,9 miliarde euro la 31 martie 2008, fiind mai mare cu 4,86% (1,2 miliarde euro) față de sfârșitul lui 2007. La finalul anului 2009, România avea o datorie externă totală de 80,2 miliarde euro, din care 65,6 miliarde euro reprezentau datoria externă pe termen mediu și lung.

La finele lui 2017, datoria externă pe termen lung a României era de aproape 70 de miliarde de euro, dintre care aproape 33 de miliarde reprezintă datorie publică directă. Economia României se află pe locul 16 în Uniunea Europeană, cu o pondere în PIB-ul UE de 1,2%, la egalitate cu Grecia, potrivit Eurostat. Nu stăm prea bine, ce-i drept.

Revenirea la libertate și justiție

Ce anume a transformat radical societatea românească în ultimii 100 de ani? În primul rând, ieșirea din ghetoul comunist. Revoluția din 1989 a reprezentat, pentru România, sfârșitul regimului totalitar și, totodată, deschiderea către Occident. O gură de oxigen binevenită pentru o țară aflată, timp de 50 de ani, într-un soi de întuneric cotidian. Permanent întuneric cotidian. Ieșirea la lumină, dacă putem spune așa, revenirea la libertate au presupus însă și pierderi de vieți omenești. Nici acum nu se cunosc vinovații, Dosarul Revoluției încă se judecă, sunt încă părinți care-și plâng copiii morți. Au murit pentru libertate, iar asta nu cu sute de ani în urmă, ci doar cu aproape trei decenii. Adică, atât de aproape de noi, cei de acum.

Prezentul este, plan politic, caracterizat de numeroase scandaluri, de crize de proporții, de evenimente care ne aduc, din păcate, în atenția presei internaționale, a Comisiei Europene, a cancelariilor europene. Sunt episoade care nu ne fac cinste, care ne aruncă în ridicol. Momente de care ne rușinăm. Pare, uneori, că nimic nu reușește să scoată clasa politică autohtonă din obișnuințele sale, din metehnele care o caracterizează. Și, totuși, există ceva care zguduie dramatic clasa politică și, alături de ea, întreaga societate : justiția. La 100 de ani de la Marea Unire pentru mulți dintre români România înseamnă și reforma justiției. Departate de a fi perfectă, departe de a fi lipsită de derapaje. Justiția însă, așa cum se face ea la momentul actual, reprezintă factorul care, zi de zi, are potențialul de a face din țara noastră o casă mai bună, un acasă mai bun. Lupta împotriva corupției, pentru care, chiar în anii din urmă, România a fost dată drept exemplu statelor din regiune, trebuie să continue pentru că doar cu ajutorul acesteia vom putea să trăim într-o societate mai bună, mai curată, cu politicieni mai curați, cu un sistem de educație mai bun, cu un sistem de sănătate

la standarde mai ridicate, cu instituții publice în care să nu mai existe cultul șpăgii. Pentru mulți dintre români justiția este speranța.

100 de ani de la Marea Unire ar trebui să însemne, în primul rând, acasă, împreună, popor. Ar trebui să însemne zeci de milioane de români uniți de aceleași sentimente pentru țară, indiferent de idealurile lor intime. Ar trebui să însemne mai puțin români pentru care acasă înseamnă dincolo.

Nu sunt pesimist. În ciuda aparențelor, nu sunt. Indiferent de situația actuală în care se află țara noastră, indiferent de cât de greu vă este să visați la o Românie mai bună, rezistați și nu încetați să visați! România nu duce lipsă de minți luminate nici acum și sunt convins că nu va duce lipsa nici în viitor. Oamenii sunt încă frumoși. ei sunt România, la 100 de ani de la Marea Unire. Libertate, justiție, oameni. Acasă, împreună, popor. România: casă și acasă.

Siteografie:

<https://www.wall-street.ro/articol/Economie/176092/metamorfoza-economiei-intr-un-secol-de-viata-a-societatii-romanesti.html?full>

<https://pressone.ro/100-de-ani-de-unire-in-10-statistici/>

<https://www.money.ro/cum-a-evoluat-economia-romaniei-din-1918-pana-astazi/>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Economia_Rom%C3%A2niei

<https://www.digi24.ro/stiri/economie/eurostat-economia-romaniei-pest-cea-a-greciei-sub-cea-a-chiei-927883>

Petruț IACOB

*Lucrare susținută în cadrul concursului de eseuri
„Tinerii României la Centenarul Marii Uniri”*

Simona Halep, numărul 1 mondial în tenisul feminin, a devenit primul ambasador al Universității „Ovidius”

La începutul lunii noiembrie, **Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC)** a organizat un eveniment inedit care a avut-o în prim plan pe **Simona Halep, numărul unu mondial în tenisul feminin**. Aceasta a primit, din partea UOC, **titlul de ambasador al Universității „Ovidius”**, distincția fiindu-i acordată pentru „promovarea imaginii academice și excelență în activitatea sportivă”. Trebuie menționat că titlul de „ambasador al Universității «Ovidius»” se acordă unor personalități remarcabile, persoane din țară sau străinătate, care, prin activitatea lor, au contribuit la viața științifică, culturală sau sportivă a instituției de învățământ superior de la malul mării. Acordarea titlului de ambasador al UOC Simonei Halep a fost, fără îndoială, evenimentul organizat de universitate care a bucurat atât studenții, cât și corpul profesoral al instituției, confirmând, mai mult ca niciodată, nevoia noastră, a tuturor, de a ne identifica cu modele autentice.

Întâmpinată de conducerea UOC și de o Sală a Senatului mai plină ca niciodată, constănțeanca Simona Halep a fost vizibil emoționată. **Prof. univ. dr. Sorin Rugină**, rectorul Universității „Ovidius”, a ținut să mulțumească Simonei, în numele instituției pe care o conduce, pentru toate realizările sale sportive și a declarat: „Simona este cea mai bună jucătoare de tenis a momentului deoarece a arătat tuturor că este pregătită nu doar să muncească așa cum ne-a obișnuit, dar să și învețe din propriile greșeli”.

Alături de rectorul UOC au fost decanul Facultății de Educație Fizică și Sport a UOC, **prof. univ. dr. Mirela Damian**, președintele Senatului UOC, **prof. univ. dr. Ion Botescu**, și viceprimarul municipiului Constanța, **Costin Rășăuțeanu**.

„A fost un drum lung, greu, dar plin de emoții și nu regret nimic”

Cel care i-a înmănat distincția Simonei Halep a fost președintele Senatului, prof. univ. dr. Ion Botescu. Primele cuvinte adresate de campioana mondială în tenis au fost în semn de mulțumire: „Este o onoare foarte mare pentru mine să fiu prezentă astăzi, aici, și să primesc această distincție. Este deosebită, specială. Bineînțeles, am primit foarte multe premii și am câștigat mult în tenis, dar această distincție este specială, diferită și vreau să mulțumesc facultății pentru acest moment deosebit! Sunt onorată să fi făcut parte din această universitate. Aici am crescut. A fost un drum lung, greu, dar plin de emoții și nu regret nimic”, a declarat jucătoarea de tenis.

Absolventă a Universității „Ovidius”, Simona Halep a ținut să mulțumească și Constanței, orașul său natal, afirmând că ia în calcul ca, la finalul carierei sale, să se întoarcă

aici, acasă: „Vreau să mulțumesc orașului, bineînțeles. Constanța este orașul meu de suflet, orașul meu natal, unde mă întorc de fiecare dată cu mare drag. Aici am crescut, aici pot să spun că a fost cea mai importantă cărămidă în performanța mea, în succesul meu și sigur mă gândesc cu adevărat să mă reîntorc. Nu știu în ce domeniu sau când va fi, dacă va fi, dar cu siguranță o să fac ceva pentru acest oraș și o să mă implic în multe evenimente”, a explicat Simona Halep.

La finalul festivității, Simona Halep a acceptat o sesiune de fotografii cu cei prezenți, profesori și studenți, nerefuzând pe nimeni. De asemenea, numărul 1 WTA a declarat: „Nu aș putea să am niciun regret pentru anul acesta, pentru că a fost un an deosebit din toate punctele de vedere”.

Simona Halep, în vârstă de 27 de ani, originară din Constanța, este, la acest moment, numărul 1 mondial în tenisul feminin. Jucătoarea profesionistă de tenis a câștigat turneul de Grand Slam de la Roland Garros, după alte trei finale de Grand Slam: două la Roland Garros și una la Australian Open.

Sorin ȘTEFĂNESCU

INTERVIU

Centenarul României Mari, văzut de un istoric

Conf. univ. dr. Daniel Citirigă - „Astăzi, România se regăsește în cea mai fericită situație de securitate internațională din toată istoria ei modernă”

Conf. univ. dr. Daniel Citirigă este prodecan al Facultății de Istorie și Științe Politice din cadrul Universității Ovidius din Constanța. A publicat volumele de unic autor „Europa Centrală și tentația federalismului. Istorie și diplomatie în perioada interbelică” (Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2016) și „Diplomația Coroanei. Casa Regală a României în Europa Centrală și de Sud-Est în perioada interbelică” (Academia Română, Centrul de Studii Transilvane, Cluj-Napoca, 2015) și este unul dintre coordonatorii volumului „Intellectualii politici și politica intelectualilor” (Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2016). De asemenea, a publicat o serie de articole științifice în publicații din țară și din străinătate.

Istoricul vorbește, în interviul acordat publicației „Ovidianum” despre ce anume deosebește România actuală de România de acum 100 de ani, despre oamenii politici de atunci, dar și despre drumul pe care România a reușit, totuși, să îl parcurgă până în prezent.

Ioana IONIȚĂ: Cum caracterizați celebrarea Centenarului? Credeți că autoritățile române, locale și centrale, valorizează pe deplin semnificația acestui eveniment?

Daniel CITIRIGĂ: De la început, pentru a înțelege dimensiunea reală a Centenarului, ar trebui să spunem

câteva lucruri generale despre Primul Război Mondial: în această conflagrație au murit peste 17 milioane de oameni, militari și civili, iar dintre români peste 500.000 și-au pierdut viața. România avea să-și dubleze teritoriul și populația la finalul războiului, reușind să unească atât Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureșul și Bucovina, pe care le prevedea Alianța cu Antanta, în cazul victoriei, cât și Basarabia. Mai mult, în contextul războiului și Revoluției Bolșevice, regele Ferdinand anunța o viitoare reformă agrară pentru împroprietărirea țăranilor, ceea ce avea să se înlăptuiască în 1921; apoi, după război a fost introdus votul universal pentru bărbați și exemplele ar putea continua pentru a crea un tablou cât mai complet.

Pornind de la aceste premise, cred că întrebarea dumneavoastră impune două perspective. Pe de o parte, este evident că autoritățile au făcut ceea ce se putea face mai simplu, mai ales când nu s-au pregătit din timp. Mă refer aici la finanțarea a diferite evenimente, mai mult sau mai puțin legate de trecut, mai mult sau mai puțin festive, unele de-a dreptul lăudabile, altele absolut kitschoase. Însă, este evident că nu am avut un program care să discute concertat despre celebrarea Centenarului. Deși inițial, la nivelul Guvernului, am avut un Departament Centenar, condus de profesorul Daniel Șandru de la Iași, care făcuse primii pași pentru a nu rata acest moment. Însă odată

cu demisia acestuia și a echipei pe care o coordona, totul a intrat într-o zonă gri. Dintr-un interviu oferit de noul responsabil la acest departament era evident că acesta nu avea nimic în comun cu cunoașterea trecutului, iar rezultatele sunt vizibile.

Dacă este să am un cuvânt de apreciere față de autoritățile locale, voi risca să laud Programul Centenar al Primăriei Iași, pe care l-am urmărit și care, pot spune că mie, personal, îmi place. Și dacă este să ne referim la cei care au avut un program coerent în privința Centenarului, permiteți-mi să remarc și o companie privată de această dată, Editura Humanitas, care a publicat o serie de memorii din Primul Război Mondial, începând cu cele ale reginei Maria a României, absolut esențiale pentru înțelegerea epocii, dar și cărți de analiză referitoare la România celor o sută de ani de la 1918.

În a doua parte a răspunsului meu, vreau să mă refer la un alt fel de celebrare, care nu se poate realiza prin conferințe, festivaluri, expoziții, publicații etc. Centenarul, la adevărata valoare a moștenirii pe care ne-au lăsat-o elitele de la 1918, nu puteam să-l sărbătorim în condițiile în care pentru a merge de la Alba Iulia la București impune același timp sau poate mai mult decât acum 100 de ani. Nu există autostrăzi care să traverseze munții, nu există căi ferate rapide. Din acest punct de vedere, în România ne putem simți ca acum 100 de ani.

Conf. univ. dr. Daniel CITIRIGĂ

„Cred că în cei 100 de ani,
22 decembrie 1989 a fost ziua victoriei
tuturor cetățenilor României”

I.I.: Care sunt, din punctul dumneavoastră de vedere, cele mai importante evenimente care au marcat România în ultimii 100 de ani?

D. C.: Pornind de la 1 decembrie 1918, data unirii Transilvaniei cu România, dacă este să le amintim pe cele care au marcat istoria, aş aminti evenimentele din vara

anului 1940, când România pierde Basarabia, nordul Bucovinei și ținutul Herța în urma ultimatumurilor sovietice din iunie, apoi pierderea Transilvaniei de nord-vest din august și a Cadrilaterului în septembrie. A urmat intrarea în cel de-Al Doilea Război Mondial, alături de Germania, în iunie 1941, apoi momentul din 23 august 1944, când România întorcea armele și mergea mai departe alături de Aliați, abdicarea forțată a regelui Mihai în 30 decembrie 1947, instaurarea regimului comunist. Ceea ce a urmat este, din punctul meu de vedere, perioada cea mai neagră din istoria civilizației europene. Astfel, după instaurarea comunismului, cea mai importantă dată pentru români cred că este 22 decembrie 1989, cea care marchează prăbușirea comunismului. De altfel, cred că în cei 100 de ani, 22 decembrie 1989 a fost ziua victoriei tuturor cetățenilor României. Este o zi care a traversat chiar și barierele etnice, bariere pe care alte evenimente și date nu au reușit să le treacă. Nu cred că e momentul să dezvoltăm care sunt motivele care stau la baza acestui - să-i spunem - blocaj. Nu aş putea să închei această listă, evident subiectivă și incompletă, fără a aminti aderarea României la NATO în 2004 și aderarea la Uniunea Europeană în 2007.

I.I.: Dacă ați face o paralelă între România de acum 100 de ani și România actuală care ar fi cele mai semnificative aspecte care le diferențiază fundamental?

D. C.: În primul rând, România de acum 100 de ani era o monarhie, azi suntem o republică. E adevărat, regele României provenea dintr-o familie germană, iar președintele României de azi este un etnic german, o asemănare interesantă. Apoi, cred că este evidentă diferența calitativă a liderilor politici. Acum 100 de ani, vorbeam despre nume precum Ionel Brătianu, Iuliu Maniu, Alexandru Averescu, I.G. Duca și lista ar putea continua. Nu aş vrea să nominalizez niciunul dintre liderii politici de azi, din respect față de cei amintiți. Nu am face decât să ducem discuția în derizoriu. Cred că acești lideri, cu reușite sau cu eșecuri, au avut idealuri pe care le-au urmărit, fiind conduși de buna lor credință. Mulți dintre ei au plătit cu prețul vieții acest ideal, fiind uciși în închisorile comuniste. Sau, cum e cazul lui I.G. Duca și Nicolae Iorga, uciși de legionari.

În același timp însă, trebuie să subliniem că perioada interbelică, cea care a urmat Marii Uniri, uneori este mult prea idealizată. România de atunci era una în care actul democratic era grav afectat. Avea să fie o excepție, în perioada interbelică, când alegerile nu erau falsificate; apoi, nu trebuie să uităm că atunci s-a născut și întărit Mișcarea Legionară, care s-a remarcat prin acțiunile ei criminale, antisemite; rata de analfabetism era de peste 50 la sută în anii de după război. Astăzi, vorbim despre un procentaj mare de analfabetism funcțional în România, nu de oameni care nu știu să scrie sau să citească, ci de cei care nu înțeleg ce citesc. Dar, cred că marea provocare pentru acea generație era unificarea administrativă a provinciilor, care proveneau din sisteme diferite, și securizarea noilor frontiere. România de astăzi, pe de altă parte, este o țară încheagată și cu toate acestea cu deficiențe enorme structurale pe care le-am amintit mai sus, însă, cred că

astăzi România se regăsește în cea mai fericită situație de securitate internațională din toată istoria ei modernă.

I.I.: Credeți că există ceea ce am putea numi o „cea mai mare greșeală” pe care România o face în raport cu cetățenii săi? Vă întreb asta în contextul în care sunt tot mai mulți tineri români care pleacă definitiv din țară.

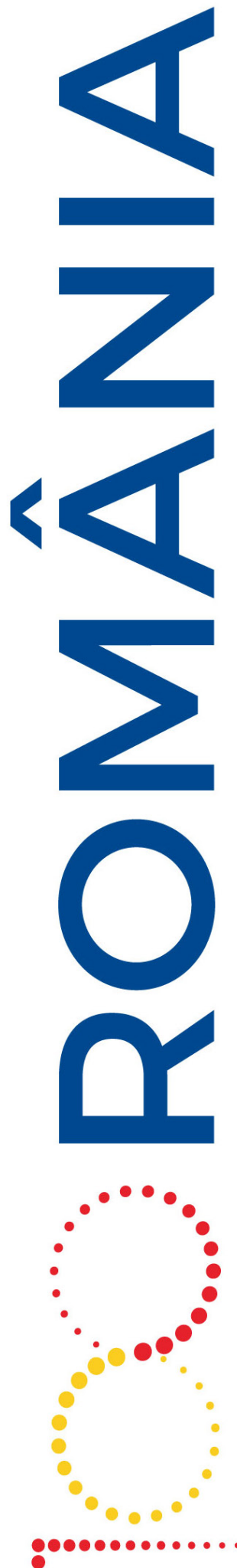
D. C.: Cred că unii tineri pleacă din țară pentru că pur și simplu în Occident găsesc un trai mai bun, o slujbă mai bine plătită, ceea ce într-o Europă Unită nu ar trebui să pară chiar o problemă. Dar cred că problema apare când este un exod de populație și, trebuie să recunoaștem, România în această situație se află. Apoi, trebuie să recunoaștem, de asemenea, că sunt tineri care nu ar pleca pentru bani, dar aleg să părăsească România dezamăgiți de guvernanți și de măsurile politice și sistemul clientelar. Nu știu care ar putea fi „cea mai mare greșeală”, probabil că sunt mai multe „cea mai mare greșeală” în funcție de profilul tânărului plecat. Dacă ar fi să înglobez toate neajunsurile într-o formulă unică, cred că greșeala este că în România clasa politică a avut constant tentația de a ataca democrația, începând cu mineriadele și continuând cu evenimentele din zilele noastre. Cred că derapajele de la regulile democrației ne-au adus în postura aceasta în acești 30 de ani de după prăbușirea comunismului. De aici, toate elementele care contribuie la acest exod: lipsa locurilor de muncă, instituții esențiale vulnerabilizate, spitale insalubre, un sistem de educație imprevizibil etc.

I.I.: Sunt foarte mulți români care își critică, de foarte multe ori pe bună dreptate, țara. Îmbrățișați teoria conform căreia România are un caracter autodistructiv?

D. C.: E mult spus, în opinia mea, că România ar avea un astfel de caracter. România, dacă este să ne uităm la statele din centrul și estul Europei, câștigătoare la finalul Primului Război Mondial, a reușit să-și mențină statalitatea, e adevărat, prin pierderea unor teritorii. În același timp însă, aliații noștri din Mica Înțelegere, Iugoslavia și Cehoslovacia, după căderea comunismului s-au destrămat. Iugoslavia în șapte state, Cehoslovacia în două. Să nu mai spunem că Iugoslavia pe o cale extrem de violentă. Deci, dacă este să discutăm despre proiectul statal nu aș susține această viziune, pesimistă să-i spunem. Din altă perspectivă, este evident că, exceptând momentele de mișcare a plăcilor tectonice europene, românii au făcut uneori pași înapoi strict din cauza deciziilor lor. Mai ales în acești 30 de ani de democrație, cred că suntem principalii responsabili pentru cum arată România.

I.I.: Faceți, vă rog, un exercitiu de imaginație: cum ar fi fost să avem, astăzi, oamenii politici de acum 100 de ani?

D. C.: FOARTE BINE! Cu condiția ca și noi să-i merităm.

Prof. univ. dr. Rodica Mihăilă, director executiv al Comisiei Fulbright, a primit titlul Doctor Honoris Causa al Universității „Ovidius”

Rodica Mihăilă, Profesor emerit al Universității din București și director executiv al Comisiei Fulbright Româno-Americane, a primit, în luna octombrie, titlul de Doctor Honoris Causa al Universității „Ovidius” din Constanța (UOC). Decernarea titlului a avut loc în cadrul Conferinței bienale de Studii americane „Ideology, Identity and the US: Crossroads, Freeways, Collisions”, eveniment de amploare care a reunit profesori universitari de prestigiu de la universități din California, New York și România. Conferința a avut o deosebită relevanță atât pentru comunitatea academică, cât și pentru tinerii cercetători interesați de Studiile americane.

Rodica Mihăilă a primit distincția de Doctor Honoris Causa pentru merite remarcabile în crearea și dezvoltarea programului de Studii americane în universitățile românești, precum și pentru promovarea culturii române în Statele Unite. La ceremonia de acordare a titlului au participat rectorul UOC, prof. univ. dr. **Sorin Rugină**, alături de echipa de prorectori, decanul Facultății de Litere, prof. univ. dr. **Cristina Tamaș**, președintele Senatului Universității „Ovidius”, prof. univ. dr. **Ion Botescu**, prof. univ. dr. **Adina Ciugureanu**, artizanul Specializării Studii americane din cadrul UOC, dar și numeroși profesori și studenți ovidieni.

A jucat un rol de pionierat în domeniul Studiilor americane

Rodica Mihăilă s-a născut, prin destin, la Timișoara, însă alegerile au transformat-o într-o punte care nu se oprește în vestul țării, ci în vestul lumii: în Statele Unite. După ce a absolvit Școala Centrală din București și Facultatea de Limbi Germanice a Universității din București, ca șef de promoție, Rodica Mihăilă a devenit lector universitar și doctor în Filologie în 1975. În 1990 a devenit conferențiar universitar, iar în 1995, profesor universitar, când a obținut și dreptul de a coordona doctorate.

Un an mai târziu, a fondat Centrul de Studii Americane la Universitatea din București, centru pe care l-a coordonat până în 2012.

Prof. univ. dr. Rodica Mihăilă este, de asemenea, fondatoare a Asociației de Studii Americane din România, a cărei președintă a fost între 1999 și 2008, perioadă în care a reprezentat România în Comitetul Executiv al Asociației Europene de Studii Americane.

Primul program de masterat în Studii americane își deschide porțile în 1995

În 1994 a publicat volumul de unic autor "The American Challenge", volum care a jucat un rol esențial în crearea și dezvoltarea specializării Studii americane în România, Rodica Mihăilă fiind unul dintre cei cinci universitari europeni care au jucat un rol fundamental în inițierea și implementarea programului de Studii americane în Europa. Volumul "The American Challenge" reprezintă prima abordare critică a evoluției Studiilor americane, apărută într-o țară fost-comunistă, și recenzată, printre alții, de reputatul americanist Stephen Whitfield, Profesor Max Richter de civilizație americană la Universitatea Brandeis.

Ca urmare a eforturilor prof. univ. dr. Rodica Mihăilă, primul program de masterat în Studii americane și-a deschis porțile în 1995, în cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine - Universitatea din București.

Model academic, mentor pentru studenți

Rodica Mihăilă s-a remarcat, cu precădere, prin realizările în plan profesional, însă a avut și puterea de a inspira, prin propria pasiune și dedicare, tineri care aspirau la o carieră în Filologie și Studii americane. În acest sens, decanul Facultății de Litere, prof. univ. dr. Cristina Tamaș a dat citire unui mesaj aparținând lect. univ. dr. **Mona Momescu** de la UOC, care în prezent predă la Columbia University. „Rodica Mihăilă m-a învățat să traduc literatură în iernile reci ale anilor 88-89. Am cunoscut-o

înainte să fiu studenta ei. Eram în camera de lectură, când o domnișoară, îmbrăcată într-o aură de bej și auriu, a intrat în încăpere. A luat un dicționar și s-a așezat la o masă, precum studenții. Un coleg a șoptit că este Rodica Mihăilă. Știam că a publicat un dicționar, și totuși, consulta un dicționar, pe un scaun, lângă o fereastră, alături de noi. Învăța, asemenea nouă”, povestește, în mesajul său, fosta studentă a Rodicăi Mihăilă, Mona Momescu. Aceasta vorbește cu admirație despre profesoara sa, despre intensitatea culorii ochilor ei, despre postura elegantă de dansatoare, despre umorul său unic. În opinia Monei Momescu, prof. univ. dr. Rodica Mihăilă i-a învățat pe studenți nu doar să traducă, ci și să nu judece oamenii, i-a inspirat să învețe și să observe, i-a ghidat către cărți, către cultură și către oameni, încurajându-i să-și formeze și să se încreadă în intuiție. Altfel spus, Rodica Mihăilă a făcut din cariera sa de dascăl o artă.

„Mă bucur că pot împărtăși cu toți cei prezenți satisfacția și emoția acestei clipe”

Legătura dintre Rodica Mihăilă și Universitatea „Ovidius” este o tradiție datorită susținerii de care UOC s-a bucurat neîntrerupt prin dezvoltarea programului de Studii Americane din cadrul Facultății de Litere. Vizibilitatea internațională a Universității „Ovidius” se datorează și bunei colaborări cu Comisia Fulbright și a crescut, în ultimii zece ani, și datorită burselor în parteneriat și posibilității universitarilor americani de a se afilia universității constănțene.

Acordarea titlului academic de Doctor Honoris Causa Rodicăi Mihăilă exprimă înalta apreciere a comunității academice din cadrul UOC față de întreaga sa activitate de ctitor de școală, de filolog consacrat și de prestigios traducător, dar și de promotor al culturii americane în România și de ambasador al culturii române în Statele Unite. *„Strădaniile de promovare a Studiilor americane ar fi avut mai puțini sorți de izbândă dacă nu ar fi existat entuziasmul și dăruirea unor colegi, printre care și foști studenți și doctoranzi de-ai mei, ca în cazul Universității Ovidius, și dacă nu aveam în tot acest timp sprijinul acordat de minunata echipă de la Comisia Fulbright, de bursierii și alumnii Fulbright și de reprezentanții Ambasadei Statelor Unite. Titlul pe care mi-ați făcut onoarea să mi-l acordați astăzi li se datorează în mare măsură. Unii dintre ei se află acum aici și mă bucur că pot împărtăși cu ei și cu toți cei prezenți satisfacția și emoția acestei clipe”,* a declarat prof. univ. dr. Rodica Mihăilă în cadrul festivității de decernare a titlului Doctor Honoris Causa.

N-aș fi scris „Jazz cu fructe exotice” dacă n-aș fi citit „Jazz” al lui Toni Morrison

Poate că uneori suntem prea puțin conștienți de impactul pe care îl pot avea deciziile luate pentru noi înșine. Cu siguranță Rodica Mihăilă știe că, până în ziua de azi, a inspirat numeroși studenți în construirea drumului academic. Și totuși știa, oare, că pe 5 octombrie, la ceremonia de decernare a titlului Doctor Honoris Causa, unul dintre acești studenți se afla chiar acolo, în sală, ca boboc la Jurnalism? Nu cred, pentru că nici eu nu știam acest aspect când am pășit în sala evenimentului. Am înțeles asta abia după ce am aflat că, printre autorii pe care i-a introdus Rodica Mihăilă în cultura românească prin traduceri și articole critice, se numără și Toni Morrison, câștigătoare a premiului Nobel în Literatură în 1993 și autoare a romanului „Jazz”. Romanul „Jazz” mi-a schimbat viața. Este motivul pentru care am scris și eu, la rândul meu, un roman. Iar publicarea propriului meu roman m-a încurajat să dau la Facultatea de Litere. N-aș fi fost aici, acum, dacă n-aș fi scris „Jazz cu fructe exotice”. Și n-aș fi scris „Jazz cu fructe exotice” dacă n-aș fi citit „Jazz” al lui Toni Morrison. Și n-aș fi citit „Jazz” dacă Rodica Mihăilă, prin priceperea și alegerile sale, n-ar fi avut această contribuție majoră de a introduce în cultura românească autori americani mai puțin cunoscuți până atunci în România. Cu siguranță titlul de Doctor Honoris Causa i se cuvine prof. univ. dr. Rodica Mihăilă pentru mai mult decât rolul de pionierat în Studiile americane. I se cuvine pentru că a reușit să facă din cariera sa o artă și să schimbe, mai mult sau mai puțin intenționat, viețile tinerilor pasionați de cuvânt.

Ioana BĂRBULICEANU

Sursă foto: mt180.ch

INTERVIU

Veronica Hagi, doctorandă a UOC distinsă cu premiul III la o competiție internațională de la Lausanne:

„Toți suntem câștigători. Cred că este foarte important că numele Universității Ovidius apare acum în niște statistici de genul acesta”

Veronica Hagi, doctorand în cadrul **Școlii doctorale de Științe umaniste a Universității „Ovidius” din Constanța**, a obținut, în septembrie, **locul III la finala internațională a concursului „Teza mea de doctorat în 180 de secunde”**. Competiția a avut loc la Lausanne (Elveția), iar doctoranda UOC a reușit, prin distincția obținută, să plaseze Școala doctorală de Științe umaniste a UOC pe harta performanței internaționale.

La nivel național, constănțeanca fusese declarată anterior cel mai bun *performer* științific francofon al anului 2018. În calitate de doctorand, Veronica Hagi studiază multilingvismul și raporturile personale cu limbile vorbite, din punct de vedere pedagogic, psihologic și antropologic. Veronica Hagi este coordonată de **conf. univ. dr. habil. Monica Vlad** de la **Facultatea de Litere**. Am stat de vorbă cu doctoranda UOC premiată în plan internațional pentru a afla mai multe despre ceea ce a însemnat, pentru ea, experiența acestei competiții.

Diana MAXIMIUC: Cum ați ajuns să participați la un astfel de concurs?

Veronica HAGI: Dintr-o întâmplare. Aflasem că există curentul acesta de prezentare a tezelor de doctorat în trei minute, el apăruse deja în spațiul anglofon și mi-a fost

adus la cunoștință în cadrul unei școli de toamnă pe care am făcut-o la Universitatea „Ovidius”, o școală destinată doctoranzilor, care s-a încheiat cu o încercare de prezentare a tezelor de doctorat exact în stadiul în care erau ele pentru fiecare dintre participanți, la momentul respectiv. Experiența a fost drăguță, ne-am dat note între noi, ne-am observat minusurile, am scos în evidență plusurile, dar credeam că lucrurile se vor opri aici, adică e un exercițiu și atât. Asta se întâmpla în septembrie 2017.

La începutul lui 2018 am aflat, printr-un mail redirectionat, care nici măcar nu-mi era destinat, că Agenția Universitară a Francofonilor organizează, în România, concursul acesta. Era pentru a doua oară când se organiza în România, deși în spațiul francofon el exista deja de patru ani. M-am înscris, la îndemnul profesorului coordonator de teză, doamna conf. univ. dr. habil. Monica Vlad, care a fost convinsă că pot să particip onorabil la un astfel de concurs. I-a plăcut ce am prezentat în septembrie, în cadrul școlii de toamnă de la universitate, și s-a gândit că merită să încerc o astfel de experiență.

Este un exercițiu de concizie care ți se cere. În timpul acesta foarte scurt trebuie să reușești nu numai să-i convingi pe ceilalți, dar trebuie să ai și o prezentare coerentă, să

atingi toate punctele pe care o prezentare aflată undeva la granița dintre popularizare și știință le presupune. Am lucrat pe textul acela foarte mult, l-am conceput împreună cu doamna Monica Vlad, coordonatoarea tezei mele. Între etapa regională, etapa națională și cea internațională nu am modificat decât câteva cuvinte în textul respectiv. El s-a născut dintr-o pornire și a fost pornirea cea bună. A fost mai degrabă instinctual scris, la început, și după aceea doar am ținut să mai scoatem în evidență unul sau două aspecte.

„Important a fost faptul că am ajuns până acolo”

D. M.: Există vreo diferență între experiența trăită în țară și ceea ce ai simțit în Elveția?

V. H.: Există o diferență foarte mare. Paradoxul este că, deși acolo a fost o finală internațională, au fost mai puține emoții decât în țară. Diferența e mare pentru că este vorba de amplitudinea evenimentului. Ne-am simțit, în Elveția, toți câștigători, cred că de aceea au și fost emoțiile mai mici, pentru că, într-un fel, toți eram câștigători pe bucățița noastră. Chiar eram ca niște vedete, ne suiam în metrou și vedeam afișe cu concursul la care urma să participăm. După noi stătea tot timpul un fotograf care făcea tot felul de instantanee pe care apoi le pune pe site-ul oficial al concursului. O întreagă echipă tehnică a fost în spatele a ceea ce s-a văzut în transmisia în direct, regizori de platou, oameni care stăteau după noi cu microfoane, cosmeticieni, stilisti. A fost o derulare de forțe extraordinară.

O diferență a fost și aceasta a aspectului publicului. Una este să prezinți în fața a 100-200 de oameni, cum a fost în etapa națională, alta, în etapa internațională, iar la Lausanne au fost în jur de 650 de persoane. Dintr-o dată, energia care venea dinspre public era alta. Când te privesc atâtea perechi de ochi și te ascultă atâtea perechi de urechi deja te simți mult mai responsabil față de ceea ce urmează să prezinți. Nu mai trebuia să ieșim pe primul loc ca să mergem mai departe, important a fost faptul că am ajuns până acolo. Toți suntem câștigători și este o mare reușită faptul că am ajuns acolo. Am avut emoții, dar au fost constructive.

D. M.: Ce reprezintă premiul câștigat pentru dumneavoastră?

V. H.: O confirmare a muncii mele, a calității școlii doctorale de la Constanța. Cred că este foarte important că numele Universității „Ovidius” apare acum în niște statistici de genul acesta. Ai nevoie de confirmări mai ales când vii dintr-un oraș mic și ai tot timpul un complex de inferioritate. Când câștigi un astfel de premiu orice complex dispare, ceea ce este minunat.

D. M.: Ați mai participat la competiții de genul acesta?

V. H.: Nu, ci doar la acest concurs, care a avut pentru mine trei etape: etapa regională, finala națională și etapa internațională de la Lausanne. A fost prima experiență.

Este prolific pentru construcția de sine. Și pentru jurnaliști cred că este un exercițiu bun pentru că și ei trebuie să fie scurți și la obiect. Ar fi interesant dacă s-ar face ca exercițiu de retorică și la nivel mai mic, spre exemplu, prezentarea lucrării de licență sau a unei dizertații de master.

D. M.: De ce ați ales să urmați Școala doctorală de la Universitatea „Ovidius”?

V. H.: Primul motiv a fost că este aproape de casă. Nu trebuia să plec departe de familie, să fac multe drumuri. Însă, cel mai important este faptul că doar aici puteam lucra cu doamna Monica Vlad cu care împărtășesc aceleași opinii în domeniul didacticii limbilor și am simțit că dumneaei este omul care mă poate învăța. Am simțit că este omul de la care pot învăța fără să mă simt, ca adult, „oprimat” în vreun fel de autoritatea unui alt adult. Doctoratul e o modalitate de a învăța lucruri noi, dar e și o modalitate de a organiza ceea ce știi deja. Ai acumulat tot felul de cunoștințe de-a lungul timpului și acum le restituie într-o cercetare.

D. M.: Ce rol joacă profesorul coordonator al unui doctorand în evoluția acestuia din urmă?

V. H.: Este foarte important să poți face o cercetare sub îndrumarea unui om competent în domeniul pe care ți l-ai ales și care, tot timpul, e cu un pas înaintea gândurilor tale. El știe încotro trebuie să te îndrepti și are o privire de ansamblu asupra muncii tale. Este o privire pe care tu nu o mai ai uneori și, atunci, te readuce pe linia de plutire când simți că te pierzi în detalii și nu mai vezi obiectivul la care trebuie să ajungi. Este cel care îți ghidează lecturile ca să poți discerne calitatea lor.

„Dacă nu-ți place ceea ce faci ești un om nefericit”

D. M.: Se poate spune că d-voastră împărtășiți aceleași pasiuni cu profesorul coordonator?

V. H.: Da. Ne cunoaștem de foarte mulți ani. Dumneaei mi-a fost profesor pentru o perioadă de timp și când am fost studentă, iar în decursul anilor drumurile ni s-au tot intersectat. Da, putem spune că împărtășim aceleași pasiuni, de aceea este o relație fericită între noi.

D. M.: Aveți vreun mesaj pentru doctoranzi, indiferent de domeniul pe care aceștia îl studiază?

V. H.: Cel mai important este să faci cu plăcere ceea ce faci. Să nu o faci doar pentru că trebuie sau pentru că se gândesc că este o oportunitate de evoluție a carierei. Dacă nu-ți place ceea ce studiezi se vede, se simte și, de fapt, ești un om nefericit. Este mai ușor să faci un lucru care îți place, lucrurile merg de la sine, nu mai simți nici oboseala, nu te simți frustrat că ai renunțat la lucruri care-ți fac plăcere, de exemplu, să vezi un film bun, să stai în pat citind o carte, să te joci cu copiii tăi. Sacrifici niște lucruri, dar efortul este răsplătit.

Diana MAXIMIUC

Sursă foto: Ziua de Constanța

A fost rectorul UOC. „Dobrogea a însemnat toată viața lui” Filmul documentar „Adrian V. Rădulescu - Ctitorul”, proiectat la Universitatea „Ovidius”

Cu ocazia împlinirii a 140 de ani de la revenirea Dobrogei la România, **Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC)** a găzduit, în luna noiembrie, în Aula B a Bibliotecii Universitare „Ioan Popișteanu”, proiecția filmului documentar „Adrian V. Rădulescu - Ctitorul”. Personalitate marcantă a Dobrogei, fost director al Muzeului de Istorie Națională și Arheologie Constanța, fost primar al municipiului Constanța, **Adrian Rădulescu** are o semnificație deosebită pentru UOC, pentru că a fost unul dintre fondatorii instituției de învățământ superior, fiind, în perioada 1990-1991, rectorul universității.

La proiecția filmului au participat rectorul Universității „Ovidius”, **prof. univ. dr. Sorin Rugină**, primarul municipiului Constanța, **Decebal Făgădău**, fiica regretatului istoric Adrian Rădulescu, **prof. univ. dr. Anca Constantin**, dar și numeroase cadre universitare și studenți ai UOC.

Rectorul Universității „Ovidius”, prof. univ. dr. Sorin Rugină, a deschis evenimentul cu un discurs emoționant în care a reamintit momentul înființării Universității: „*Țin minte cum domnul Adrian Rădulescu s-a întors dezamăgit de la București și ne-a spus că nu se permite crearea unei universități la Constanța. Apoi a apărut o soluție, soluție pe care a îmbrățișat-o, anume să începem cu Facultatea de Medicină și de atunci a pornit lupta*”, a declarat rectorul UOC.

În acest context, primarul Constanței, Decebal Făgădău, a felicitat Universitatea „Ovidius” pentru că a știut să-și aleagă modelele. De asemenea, primarul a amintit că o școală generală din comuna Dorobanțu a primit, recent, numele lui Adrian V. Rădulescu.

„Existența unui forum academic aici, la Constanța, ridică mult nivelul educațional și cultural al orașului”

Anca Constantin, fiica lui Adrian Rădulescu, a vorbit despre moștenirea pe care a lăsat-o tatăl său, despre faptul că acesta a iubit Dobrogea, căreia i-a dedicat întreaga sa activitate. „*Își dorea această Universitate pentru că mulți tineri care doreau să studieze nu voiau să părăsească Dobrogea. Mai mult decât atât, existența unui forum academic aici, la Constanța, ridică mult nivelul educațional și cultural al orașului*”, a ținut să menționeze fiica regretatului Adrian Rădulescu.

Pelicula proiectată la eveniment reprezintă o producție Imago Studio, finanțată de cotidianul ZIUA de Constanța, și include relatări ale membrilor familiei și ale foștilor colegi ai lui Adrian Rădulescu referitoare la viața și activitatea acestuia.

Adrian V. Rădulescu s-a născut pe 16 august 1932, în comuna Dorobanțu, județul Călărași, în familia preotului Vasile Rădulescu, și a decedat pe 5 mai 2000. A fost istoric, arheolog, muzeograf, rector al Universității „Ovidius” din Constanța și o voce a comunității locale, fiind, de asemenea, un erudit prin natura și formarea sa. Complexul muzeal de la Adamclisi, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Edificiul Roman cu Mozaic, ruinele Cetății Tomis, Cetatea și Muzeul Histria - acestea sunt doar o parte dintre comorile incontestabile ale unui țărâm cu o poveste unică. Descoperirea, conservarea sau promovarea lor este datorată unui om, acesta fiind Adrian V. Rădulescu.

„Aici a avut un țărâm la care să lucreze din răspuțeri”

Istoricul a fost deosebit de implicat în tot ceea ce însemna viață, pulsație istorică în Dobrogea. Potrivit fiicei sale, Adrian Rădulescu „a fost foarte dedicat Dobrogei, a închinat toată energia, toate preocupările, toate gândurile lui (n.r. - acestui ținut). Dobrogea a însemnat toată viața lui, poate pentru că a fost atât de devotat profesiei și aici a avut un țărâm la care să lucreze din răspuțeri.”

Adrian Rădulescu a fost ctitor, întemeietor, conducător, dascăl, părinte spiritual, însă dincolo de toate a fost om. Munca sa se vede astăzi peste tot, prezența lui în Dobrogea ne-a influențat și nouă existența. Prezentă la eveniment, **Valentina Voinea**, arheolog și cadru universitar la UOC, a declarat că, pentru ea, Adrian Rădulescu a fost „un model de echilibru, de autoritate, un respect câștigat nu impus”. Este oportun să menționăm că, în 1962, între străzile Mihai Viteazul și Traian din Constanța a fost găsit tezaurul din 44 de piese ce poate fi admirat, astăzi, la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie din Constanța, în sala numită chiar „Tezaur”. Rădulescu a cercetat acest tezaur și a publicat, alături de Vasile Canarache, fost director al Muzeului de Istorie și Arheologie, și de alți doi colegi, rezultatele muncii sale într-un volum intitulat „Tezaurul de sculptură de la Tomis”.

Filmul documentar „Adrian V. Rădulescu - Ctitorul” și-a propus să prezinte, în special tinerilor, ceea ce regretatul ctitor Adrian Rădulescu a lăsat în urma sa. Amprenta arheologului există, astăzi, pe toate obiectele de artă cu notorietate istorică deosebită din Constanța.

Cristina MAIDANU
Cecilia BĂRBIERU

INTERVIU

Daniela Andra Cojoccea, bursier ERASMUS:

„M-am împrietenit cu persoane de diferite nații, etnii și culturi. Totul a început cu o simplă întrebare: De unde vii?”

Înființat în 1987, ERASMUS este un program al Uniunii Europene prin intermediul căruia studenții au posibilitatea de a studia fie un semestru, fie un an întreg la o universitate din străinătate, care a aderat la acest program. În ceea ce privește ERASMUS +, programul datează din 2014 și combină toate schemele educaționale, de antrenare, sport și tineret ale Europei. Anual, studenții **Universității „Ovidius” din Constanța (UOC)** aplică pentru o bursă ERASMUS +, câștigătorii reușind să plece la universități străine, partenere ale UOC, pentru a studia. Intră, astfel, în contact nu doar cu sisteme de învățământ diferite de al nostru, ci și cu civilizații și culturi diferite, cu experiențe care îi îmbogățesc.

Daniela Andra Cojoccea este studentă în anul II la Facultatea de Litere, Specializarea Limba și literatura română - Limba și literatura germană și este unul dintre beneficiarii programului Erasmus. Daniela a aplicat pentru o mobilitate de studiu ERASMUS și a ales Paderborn, un orașel aflat în nord-estul Germaniei. Tânăra a acordat un interviu revistei Ovidianum pentru a împărtăși celorlalți experiența sa. Așadar, cum arată viața de student prin ochii unui bursier ERASMUS?

Iliea OMER: De ce ai ales Germania și nu o altă țară aflată în parteneriat cu UOC?

Daniela Andra COJOCEA: În primul an de facultate, studiile mele s-au axat pe limba, literatura și cultura germană. Cu alte cuvinte, din punct de vedere teoretic am ajuns să cunosc Germania prin prisma suporturilor de curs, a materialelor și cărților pe această temă. Acum, îmi trăiesc experiența în țara despre care am vrut să aflu cât mai multe.

I.O.: Ce așteptări aveai de la această experiență la început?

D. A. C.: La început eram foarte emoționată și nerăbdătoare să plec. Și nu oriunde, ci în Germania, țară pe care multă lume o laudă pentru punctualitate, seriozitate maximă, civilizație și multă organizare. Acestea au fost și așteptările mele, care s-au adevărat cu timpul.

În ceea ce privește mobilitatea Erasmus, mă imaginam alături de o mulțime de studenți din toată lumea, mă vedeam capabilă să port o discuție mai lungă decât „Bună! Ce faci?” în limba germană, simțeam că această experiență va însemna pentru mine o schimbare în ceea ce privește stilul de viață, socializarea, comunicarea. Până acum, s-au adevărat și aceste așteptări.

I.O.: Cum te-ai adaptat sistemului educațional din Germania?

D. A. C.: *Sistemul educațional din Germania este pentru mine foarte atrăgător şi m-am adaptat imediat. Totul se bazează pe tehnologie, universitatea func ioneaz  pe baza unei platforme digitale, iar cu un singur cont  i câteva click-uri studentul are acces la catalog, detalii despre cursuri, materiale, programarea examenelor etc. Studentul  i alege singur cursurile  i tot singur se programează la examene.*

Pentru un oraș mic cum este Paderborn, universitatea are un campus uria  alcătuit din aproximativ 20 de clădiri adunate laolaltă, o clădire destinată numai bibliotecii,  mp r tit  pe etaje în func ie de departamente, diverse clădiri ce con in o singură sală (mare, de conferin  , pentru cursuri cu sute de studenți), cantine  i cafenele cu spații de lucru, unde studenții  i pot servi pr nzul sau cafeaua în timp ce se ocupă de temele pentru curs.

I.O.: Ai legat prietenii de-a lungul acestei experien e?

D. A. C.: *Trăiesc această experiență de două luni  i pot spune că am cunoscut  i m-am împrietenit cu persoane de diferite na ii, etnii  i culturi. Cred că totul a început cu o simplă întrebare: „De unde vii?”. O armată de studenți unul l ng  altul, fiecare vorbind despre propria țară  i ce are ea special. Interculturalitatea domină printre noi, iar acest lucru ne aduce  i ne  ine împreună. Se organizează seri cu tematică specifică. Am luat parte la o seară cu specific german, urmează o seară turcească, franceză, iar noi, studenții români, vom pregăti pentru ceilal i, la sfârșitul lunii noiembrie, o seară tradi ional românească.*

Călătorim împreună, petrecem împreună, stăm împreună, iar în acest fel experiență de student Erasmus devine cu totul specială.

I.O.: Cum func ioneaz  sistemul de notare acolo? Po i face o compara ie între România  i Germania în ceea ce privește notele pe care le aveai aici  i cele pe care le-ai ob inut acolo?

D. A. C.: *Momentan nu am primit note aici, însă sistemul de notare este complet diferit: cuprinde note de la 1 la 6, 1 fiind nota cea mai mare (foarte bine). Nota 2 este bine, nota 3 - mul umitor, nota 4 - suficient. Notele 5  i 6 nu sunt suficiente pentru promovare.*

I.O.: Ai alege să şi continui studiile în Germania?

D. A. C.: *Cu siguranță da.*

I.O.: Ce apreciezi în mod deosebit la Germania?

D. A. C.: *Sunt multe aspecte pe care le apreciez la Germania, însă în mod deosebit îmi place sim ul organizării de care dă dovadă, iar pentru mine acest lucru înseamnă civiliza ie.*

Experiența Work & Travel prin ochii unui student la Jurnalism

„Plecam să descopăr, să cunosc, să învăț”

Pe 15 iunie, plecam din București spre Amsterdam, ca mai apoi să ajung în Seattle. Plecam singur, cu frica de ceea ce urma să se întâmple în decursul a patru luni, într-o țară total străină pentru mine până atunci. Plecam cu emoțiile acumulate în ultima lună și cu tot curajul pe care am reușit să îl strâng pentru a face acest pas. Plecam, totuși, și cu o dorință arzătoare de a cunoaște acea țară, de a cunoaște oamenii ei, cu mentalitățile lor și cu tot ce vine la pachet. Plecam să experimentez viața în ceea ce toți numesc „țara tuturor posibilităților”. Plecam să descopăr, să cunosc, să învăț și să mă distrez. Plecam în Statele Unite ale Americii.

Ca mai toți studenții care fac asta, am ajuns acolo prin intermediul cunoscutului program Work and Travel. După cum spune și numele, muncești în SUA, după care ajungi să călătorești oriunde în State, bineînțeles, în limita bugetului de care dispui. Ce țin, totuși, să precizez, înainte ca orice student care citește să își facă planuri - așa cum mi-am făcut eu -, e faptul că nu e totul lapte și miere. Bineînțeles, studenții care ajung în SUA se întorc înapoi în țară menționând sume imense de bani. Pentru că da, dacă sunteți dispuși să munciți, veți fi răsplătiți pe măsură. Dar e vorba doar despre bani?

Vorbesc, în special, despre dorul de casă...

Pentru cine nu este pregătit, atât fizic, cât și mental, o parte din experiență poate fi mai puțin plăcută. Vorbesc, în special, despre dorul de casă, care pentru mulți e singurul element care le dă vara peste cap. Am fost în SUA cu mulți studenți pe care, după mai puțin de două luni petrecute acolo, îi surprindeam plângând după ce îi aștepta înapoi acasă. O altă problemă e faptul că multora le este spus că nu trebuie să cunoască limba engleză foarte bine, ceea ce e, din nou, ceva ce face experiența nu atât de plăcută.

Din momentul în care am făcut primii pași pe teritoriul Statelor Unite, puteam vedea diferențe imense, privind atât oamenii, cât și atmosfera și tot mediul în care mă aflam. Este, desigur, o părere subiectivă, eu fiind pasionat de cultura americană de foarte mult timp. În această ordine de idei, recunosc că unul dintre visele mele a fost să fiu acolo, în SUA.

Am locuit trei luni în statul Idaho, undeva în nord-vestul Americii de Nord. Despre Idaho nu auzisem mare lucru, în afară de cartofii lor celebri. Drept dovadă stau plăcuțele de înmatriculare ale mașinilor, pe care se poate citi “famous potatoes”. Peste tot în Idaho există rezervații naturale, păduri protejate prin lege, baruri și multe alte clădiri tip western.

Fiindcă nu cunoșteam pe nimeni, am fost nevoit să leg prietenii cu toți, indiferent de naționalitate. Am locuit într-o casă cu alți șase studenți. Studenți din Republica Dominicană, din Kazahstan, din Serbia și din Croația. Am întâlnit oameni care meritau totul și oameni cărora merita să li se ia. Să legi prietenii cu americanii e unul dintre cele mai simple lucruri. Ce o să îmi rămână mereu în minte ca o surpriză plăcută e faptul că indiferent unde ești, oamenii te salută și te întreabă „ce faci?”.

Ajunsesem să muncesc în fiecare zi, astfel că, la sfârșit de săptămână, aveam pe ceea ce ei numesc timecard, peste 70 de ore. Și nu mi se părea mult, nici greu. Știam că dacă rămân acasă chiar și preț de câteva ore, mă voi plictisi crunt, în condițiile în care toată lumea era la muncă.

Îmi aducea oarecum aminte de România

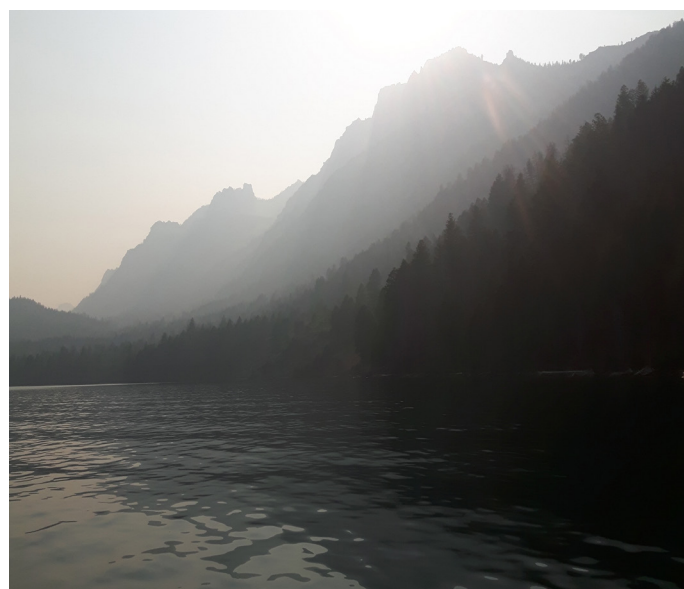
La sfârșitul celor trei luni de muncă, am plecat spre San Francisco, California. Am străbătut statul Oregon de care m-am îndrăgostit enorm. Vremea, peisajele, orașele și, nu în ultimul rând, oamenii îmi par că lucrează împreună pentru a face Oregon-ul unul dintre cele mai frumoase locuri din SUA. Asta poate și fiindcă îmi aducea oarecum aminte de România. Oregon-ul are o mare porțiune de munți și păduri foarte dese, are ieșire la ocean, dar și o parte, nu foarte mare, e drept, de câmpii. Dacă m-aș întoarce în SUA în anii următori, cu siguranță aș merge din nou în Oregon.

Revenind, am stat în California câteva zile. Am străbătut o bună parte din coasta de vest, am văzut oceanul și imenșii arbori sequoia Californian Redwood. Foarte mulți americani nu mai văd în statul California ce vedeau acum câțiva ani. Din cauza crimelor, a densității mari a populației, a aglomerației, mulți californieni se mută în state ca Oregon, Idaho, dar și Wyoming.

În San Francisco am rămas uluit de cât de pline de viață erau străzile. Indiferent de oră, oamenii cutreierau străzile orașului în căutare de ceva. Fie că mergeau la unul dintre cluburile din centru, la un restaurant din inima orașului sau să vadă Golden Gate Bridge, oamenii transmiteau aceeași energie pozitivă și aveau aceleași râsete pline de culoare. Singurul lucru deranjant, și nu doar în San Francisco, ci în toate orașele mari, sunt oamenii străzii, care au dat plimbatului prin oraș un minus.

Am încercat să fac din această vară cea mai bună vară

Pe 10 octombrie, după ce deja am pierdut două săptămâni de cursuri, urcam în avion de pe Aeroportul Internațional din San Francisco. Părăseam Statele Unite ale Americii cu experiențe uimitoare, cu amintiri pe care nu le voi uita niciodată și cu lecții ce puteau fi învățate

doar undeva departe de casă. Plecam cu gândul că mi-am făcut prieteni noi și că am cunoscut mentalități diferite față de cele cu care eram obișnuit acasă, dar și obiceiuri care îmi erau inițial străine, dar care au devenit cumva obisnuite după o perioadă scurtă de timp.

Am încercat să iau de acolo ce vedeam eu ca fiind bine și corect, iar acum încerc să practic aici ce am învățat acolo. Am încercat să fac din această vară cea mai bună vară și cred că am reușit.

Gabriel IACOB este student în anul II la Specializarea Jurnalism. În vacanța de vară de anul acesta a fost plecat, prin programul Work and Travel, în Statele Unite ale Americii.

„Tinerii României la Centenarul Marii Uniri”, proiect editorial realizat de UOC și Radio Constanța

În luna noiembrie 2018, a avut loc lansarea volumului **„Tinerii României la Centenarul Marii Uniri”**, rezultatul proiectului ce are ca obiectiv promovarea valorilor, a culturii naționale și a învățământului academic. Coordonatorul volumului apărut la editura Ovidius University Press este rectorul Universității Ovidius din Constanța, **prof. univ. dr. Sorin Rugină**, editorii volumului fiind **conf. univ. dr. Florentina Nicolae** și **asist. univ. drd. Valentin Vanghelescu**.

Proiectul a fost inițiat de Universitatea „Ovidius” din Constanța și Radio România Constanța, în parteneriat cu Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu, Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București și Direcția Generală Anticorupție.

Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) a găzduit, în luna septembrie, concursul de eseuri dedicat Centenarului României Mari intitulat „Tinerii României la Centenarul Marii Uniri”, din cadrul proiectului național cu același nume pentru care UOC reprezintă un partener principal.

La concurs au participat atât studenți ai Universității „Ovidius”, cât și ai altor universități din țară precum Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava.

Premiul I a fost câștigat de **Elena Gheorghiu** de la Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, iar **Petruț Iacob**, student al Specializării Jurnalism din cadrul Facultății de Litere a UOC, a obținut o mențiune. Lucrările susținute în cadrul concursului, precum și alte contribuții ale studenților și elevilor au fost publicate în volumul special, dedicat Centenarului.

Ioana IONIȚĂ

„Dacă m-aș întoarce în timp aș alege tot UOC”

Studenții străini pariază pe Universitatea „Ovidius”

Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) este considerată de studenții străini ca fiind una dintre cele mai bune universități din România. Aceștia se declară încântați, e drept, și de poziția geografică a orașului cu ieșire la Marea Neagră. Din punct de vedere al diversității studenților străini, UOC este un adevărat mozaic etnic și cultural, foarte mulți tineri din alte țări alegând să studieze aici. Ei vin din state precum Bulgaria, Republica Moldova, Ucraina, Albania, Macedonia, Marea Britanie, precum și din Maroc, India, Nigeria, Iordania.

Ceea ce îi determină să aleagă Universitatea „Ovidius” este oferta bogată a programelor de studiu, la care se adaugă calitatea serviciilor educaționale și experiența cadrelor didactice. Nu mai puțin important, sunt atrași de bursele de care pot beneficia.

Angela Sheqi este originară din Albania și este studentă în anul I la Facultatea de Farmacie a UOC. Studenta ne-a mărturisit că a ales UOC din trei motive: apropierea geografică a României de țara ei natală, faptul că limba română este asemănătoare, în opinia sa, cu albaneza, și diploma obținută la absolvire, care este recunoscută în oricare dintre țările Uniunii Europene. Pe ea, ca și pe mulți alți studenți străini, cel mai mult i-a ajutat, în acomodarea la facultate, Anul pregătitor, program de studiu pe care l-a urmat, în cadrul UOC, înainte de a aplica la această universitate. De menționat este că Anul

pregătitor constă în educarea studenților străini în sensul dobândirii, de către aceștia, de cunoștințe teoretice și practice de Limba română. De asemenea, programul de studiu își propune să îi învețe pe studenții străini să recepteze corect, dar și să producă fluent texte orale și texte scrise în limba română.

Angela a aflat despre UOC de la Ambasada României în Republica Albania. A avut de ales între mai multe instituții de învățământ superior din România, precum universitățile din București, Iași, Cluj, Craiova. Cel mai mult a atras-o însă Constanța. Angela Sheqi ne-a declarat, în acest context, că apreciază că UOC reușește să ofere mari oportunități studenților săi, cum ar fi burse de studiu în străinătate, prin intermediul Programului Erasmus. Tânăra albaneză a mai spus și că speră și ea la o astfel de experiență academică în Italia.

„Mă simt bine să studiez aici”

Tot în anul I la Facultatea de Farmacie din cadrul Universității „Ovidius” este și **Victoria Hristova**, originară din Bulgaria. Aceasta a declarat, pentru revista „Ovidianum”, că a ales UOC pentru că „e cea mai bună universitate și oferă multe opțiuni”. „Orașul e foarte frumos și mă simt bine să studiez aici. Îmi place mult, e interesant,

singurul aspect mai dificil fiind acela că sunt străină. Românii vorbesc foarte repede și mi-e greu, uneori, să îi înțeleg, dar după o săptămână sau două o să fie mai ușor, cred. Atunci când nu înțeleg, întreb profesorii. Ei sunt foarte amabili și explică încă o dată, până înțeleg. Au foarte multă răbdare cu noi, studenții străini, și cred că asta e foarte important”, a mai declarat Victoria Hristova.

„Colegii mei sunt foarte prietenoși și receptivi, nu m-am simțit deloc marginalizată”

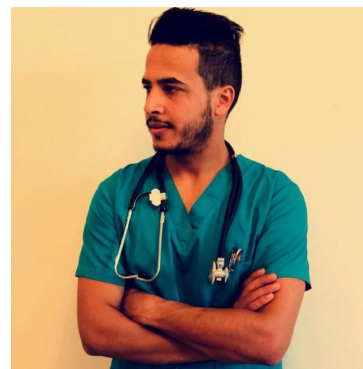
Iuliana Burlaga, originară din Republica Moldova, este studentă în anul II la Facultatea de Litere, Specializarea Engleză - Germană. Tânăra susține că a ales să studieze la UOC fiindcă și-a dorit studii superioare de calitate și se declară încântată că învață ceea ce îi

place mai mult: „Nu regret că am făcut această alegere, îmi place foarte mult ceea ce studiez, e o specializare foarte interesantă și profesorii sunt de nota 10”. Iuliana s-a integrat repede în noul colectiv: „Colegii mei sunt foarte prietenoși și receptivi, nu m-am simțit deloc marginalizată și nu văd nicio diferență între un student român și unul basarabean”, a declarat studenta de la Litere.

Dorina Cojocari vine din Republica Moldova și este studentă la Facultatea de Științe Economice, Specializarea Finanțe Bănci, în anul II. Și-a dorit foarte mult să studieze în România, iar când a văzut lista cu universitățile la care ar putea fi studentă a avut, conform spuselor sale, senzația că UOC „îi aparține”.

Programele de studiu de la Universitatea „Ovidius” au demonstrat, de-a lungul timpului, că pot dezvolta în studenți abilitățile necesare viitorilor lideri elaborând cursuri bazate pe teme de actualitate. Totodată, studenții UOC au fost învățați să identifice soluții pentru o lume diversă și dinamică. Studenții străini - dar nu numai - caută în permanență să-și afirme creativitatea, spiritul de inițiativă și perseverența.

Ahmad Alshdifat este originar din Iordania, este student în anul VI la Facultatea de Medicină a UOC, iar această universitate i se pare și acum alegerea perfectă pentru el. Ahmad a declarat că în Iordania practică medicina mulți doctori de renume care au studiat în România, iar acest aspect l-a ambiționat să facă tot ce poate pentru a studia aici. În această ordine de idei, tânărul iordanian ne-a mărturisit: „Nu regret că am făcut Medicina la UOC. Dacă m-aș întoarce în timp aș alege tot UOC”.

Khabir Youssef, originar din Maroc, este student în primul an la Facultatea de Stomatologie a UOC. A ales Universitatea „Ovidius” din Constanța îndrumat de fratele său mai mare, care a studiat la această universitate și care i-a zis că „aici e mai bine decât în Rusia sau Ucraina”. Studentul ovidian a recunoscut că, inițial, i-a fost greu să se exprime și să studieze în limba română, dar că l-a ajutat enorm faptul că a urmat, înainte de a deveni student la Stomatologie, Anul pregătitor.

Ozer Kobat, student în anul II la Facultatea de Litere, este originar din Turcia. „Mereu mi-am dorit să studiez în străinătate, să văd, să cunosc noi culturi și noi locuri înainte să mor”, a declarat acesta. Ca majoritatea studenților străini, tânărul de origine turcă a căutat pe Internet pentru a se

documenta cu privire la profilul mai multor universități și facultăți, iar ceea ce a găsit despre UOC l-a încântat. Acum se bucură că a ajuns aici, unde și-a făcut deja prieteni, unde a reușit să se responsabilizeze, unde a învățat cum să aibă grijă de el însuși, pentru că viața unui student străin este mult mai grea decât am crede. Dar dacă ar fi rămas în zona lui de confort, poate că nu ar fi ajuns niciodată să se bucure de o experiență de viață asemănătoare, una care să-l maturizeze atât de mult, într-un timp atât de scurt.

Pentru studenții străini este o adevărată provocare să studieze în afara granițelor. În cazul de față, la Universitatea „Ovidius” din Constanța. Însă, după ce trec bariera lingvistică, nu le mai stă nimic în cale pentru a se face remarcăți prin cunoștințele și abilitățile dobândite.

Un pas mic pentru om, un pas mare pentru student

PRIMUL NOSTRU RĂZBOI DE INDEPENDENȚĂ: MUTATUL

După (ne)așteptata reușită de la examenul de Bacalaureat, orice tânăr român are două opțiuni clare: continuarea studiilor, pentru a-și asigura o viață teoretic plină de împliniri, sau identificarea unei opțiuni viabile de trai într-un domeniu care nu necesită diplome. Ambele opțiuni, îmbrățișate cu entuziasm de spiritul cel mai probabil naiv al tinereții, vor clădi, treptat, un adult responsabil.

Având în vedere contextul social actual, certificarea cunoștințelor și aptitudinilor reprezintă - în principiu - cheia unei vieți liniștite într-o țară est-europeană destul de agitată și, deseori, nesigură. Mulți absolvenți de liceu aleg calea studiilor superioare, în primul rând pentru a-și liniști părinții care văd firescul ca pe unica soluție a existenței, iar într-o altă notă, pentru a avea o certitudine în perspectiva angajării și pentru un statut social de (presupus) intelectual, pe lângă deja subînțelesul beneficiu educațional oferit de facultate. Însă începerea studiilor universitare nu reprezintă doar alegerea unui profil, depunerea unui dosar, promovarea unui examen și, deci, depășirea pragului de admitere. Facultatea presupune un nou capitol pentru fiecare student, indiferent de vârstă și de specializare. O nouă cale care poate decide destinul cuiva, și nu doar în plan profesional; un nou unghi de a privi lucrurile, noi încercări și experiențe definitorii pentru studentul care, de obicei, odată cu începerea cursurilor, începe să își ia soarta în propriile mâini.

Majoritatea studenților de la Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) sunt tineri, foarte tineri, deci se află în plin proces de maturizare. Sau cel puțin la începutul său. Această acumulare a experienței de viață este, deseori, stimulată de unul dintre clasicele aspecte ale facultății: mutatul. Plecatul de acasă. Dorința de a găsi o specializare, o facultate potrivită, dar și dorința de a identifica o universitate de calibru, propice învățării temeinice, pot fi elemente providențiale în cazul alegerii locului în care studentul își va petrece anii de studiu.

Unde plecăm atunci când plecăm
de-acasă?

Pentru unii dintre tineri facultatea, respectiv schimbarea domiciliului reprezintă un vis încă din timpul liceului. Acest prim pas al maturizării include o multitudine de elemente cu o mare încărcătură emoțională pentru un student, precum desprinderea din sânul familiei, părăsirea confortului propriei locuințe, nevoia învățării unor noi îndeletniciri, de pildă, gătitul, și alte asemenea situațiuni mundane care ne definesc într-o oarecare măsură și ne formează.

Pentru o mai bună înțelegere a ceea ce presupune acomodarea cu acest context, dar și pentru a afla cum li s-a schimbat viața, am stat de vorbă cu câțiva studenți

ai Universității „Ovidius”. „Viața mea s-a schimbat de când m-am mutat în alt oraș. Locuiesc singur, în chirie. Un an a fost de ajuns ca să mă acomodez, să învăț împrejurimile și locațiile unde găsesc ce am nevoie, unde îmi plătesc facturile, unde repar mașina. Cu gătitul nu îmi prea bat capul, mănânc semi-preparate sau comand din oraș. Din când în când mai și gătesc, depinde de cât de mult timp liber am și de cât sunt de oboist”, explică **Robert Ripea**, student în anul II la Facultatea de Medicină din cadrul UOC. „Fără să îți dai seama, să ai un loc al tău aduce responsabilități în plus. Nu mai ai părinții în spate care să spele, să strângă, să te aștepte cu mâncare, să umple frigiderul, să repare ce se strică, nu te mai așteaptă nimeni acasă când vii târziu, dar ai parte de mai mult timp singur, timp în care poți să înveți sau să dormi fără să fii deranjat, să ascuți muzică fără să te audă nimeni, să îți chemi prietenii la tine să faceți lucruri pe care nu ai fi putut să le faci în preajma părinților... Sau pur și simplu să te uiți pe pereți și să îți pui ordine în gânduri”, ne-a declarat studentul ovidian de la Medicină, originar din Câmpulung.

„Această schimbare te învață să îți porți singur de grijă”

Ștefan Valentin Gherghișor este originar din Brăila și studiază Medicina la Universitatea „Ovidius” din Constanța. „Locuiesc la cămin, a durat două, trei zile până m-am obișnuit cu noile împrejurări, dar este ușor atunci când colegii de cameră sunt de treabă. Gătitul nu a fost chiar o necesitate, dar îmi pot alocă timp să îmi pregătesc trei mese pe zi dacă este nevoie. Consider această schimbare ca fiind foarte benefică, dar și necesară fiecărui individ în formarea sa ca adult deoarece te învață să îți porți singur de grijă”, susține Ștefan Gherghișor, student în anul II la Medicină general.

*„Am legat prietenii,
iar acum mă simt ca acasă”*

„Nu pot spune despre viața mea că s-a schimbat radical de când am venit la facultate în Constanța. Într-adevăr, m-am lovit de anumite situații pe care a trebuit să le rezolv singură, dar asta înseamnă, presupun, să devii adult. Cu acomodatul nu a fost greu, pentru că stau cu o colegă, care îmi este și prietenă, iar gătitul este un hobby, deci îmi face plăcere”, povestește **Mirela Daniela Petre**, originară din Brăila, studentă în anul II la Facultatea de Psihologie din cadrul UOC. „Programul nu-mi lasă prea mult timp liber uneori, sunt o persoană cu multe pasiuni și nu am mereu vreme să le întrețin pe toate. Norocul meu este acela că părinții au acceptat să mă lase să-mi urmez cea mai mare pasiune, și anume Psihologia, deci pot spune că-mi «pierd» timpul cu plăcere”, a mărturisit studenta.

Sunt însă și studenți în opinia cărora viața lor s-a schimbat fundamental de când au plecat de acasă, de la părinți. „Într-o oarecare măsură cred că viața mea s-a schimbat deoarece atunci când m-am mutat în Constanța a trebuit să-mi schimb rutina, cercul de prieteni și obiceiurile, nu am schimbat doar orașul în care locuiesc. Faptul că am plecat de lângă familie și că în prezent locuiesc cu o colegă de la facultate m-a determinat să devin mai matură, mai responsabilă și mai atentă și, în plus, am învățat să mă descurc singură”, a declarat, pentru revista „Ovidianum”, **Diana Alexe**, studentă în anul II la Psihologie. „Am un program flexibil, iar gătitul nu este o activitate care îmi ocupă prea mult timp, deci pot să gătesc și îmi rămâne timp și pentru hobby-uri. Pot să spun că m-am acomodat destul de repede, am explorat orașul care cândva era o noutate pentru mine și am legat prietenii, iar acum mă simt ca acasă”, explică Diana.

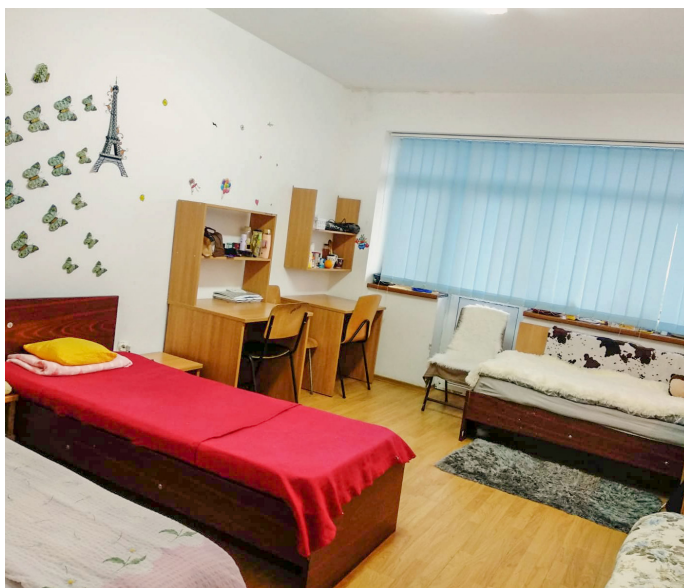
„Cu siguranță mi-am schimbat viața”

„Despre schimbările din viața mea de când m-am mutat în Constanța pot spune că sunt minore. Fiind genul de om care se integrează foarte repede, etapa cu acomodatul am trecut-o cu brio. Viața studentască e una extrem de captivantă. În această perioadă înveți cum e să fii punctual, serios și ordonat. Nu este atât de greu să fii student la o facultate sau chiar două, dacă stii cum să îți gestionezi timpul”, povestește **Marina Luchian**, studentă în anul I la Specializarea Jurnalism din cadrul Facultății de Litere a UOC. Există, totuși, ceva ce Marina nu a reușit să gestioneze de când este studentă la UOC, deci la mare depărtare de casă, ea fiind din Republica Moldova: „De când sunt în România cel mai greu mi-a fost să lupt cu dorul de ai mei. La celelalte capitole însă micile greutăți le-am depășit din prima încercare”, a mărturisit studenta jurnalistă.

„Da, cu siguranță mi-am schimbat viața. Locuiesc împreună cu un prieten într-o cameră de hotel. Am profitat de o ofertă pentru studenți în extrasezon. Gătesc în bucătăria hotelului cu ușurință. M-am acomodat puțin mai greu cu noul mediu, dar per total mă simt integrat, mai ales că programul la facultate este echilibrat”, spune **Filip Toni**, student la Teologie, originar din Suceava.

*„Mă bucur că am ales Constanța și
Universitatea Ovidius”*

Isabela Gîțman din Suceava a ales să studieze Jurnalism la UOC. A venit, așadar, din celălalt capăt al țării ca să facă facultatea aproape de mare. „Viața mea s-a schimbat de când m-am mutat din Suceava în Constanța. Acum locuiesc cu o prietenă în chirie, un apartament drăguț, cu toate utilitățile și cu spațiu suficient pentru două persoane, însă

tot lipsește ceva. Lipsesc părinții, care erau dispuși la orice oră să îmi gătească sau să îmi facă pe plac, să mă sprijine și să mă sfătuiască. Da, lucrurile acestea se pot face și prin telefon, însă nu este aceeași senzație. O am pe Alina, colega mea de apartament, și pe Daniela, o altă prietenă care, fiind mai mari decât mine cu trei ani, se poartă cu mine ca niște surori grijulii. Acum am două «mame» care ne trimit mereu mâncare și dulciuri, scutindu-ne pe noi să gătim, deci din punctul ăsta de vedere mă descurc minunat”, precizează Isabela Gîțman. Studenta la Jurnalism mărturisește că, dacă nu ar fi avut prietenii în Constanța acomodarea sa ar fi fost mult mai dificilă. De altfel, ea spune că faptul că prietenii ei sunt aici a fost cel mai puternic motiv pentru care a ales Constanța drept orașul în care va urma studiile universitare. „Nu prea am timp să mă plictisesc aici. Programul de la facultate este destul de încărcat, dar după cursuri îmi petrec timpul cu prietenii. În fiecare seară avem activități diferite: ne jucăm cărți, diferite jocuri, mergem la film sau facem ieșiri doar între noi, fetele”, povestește studenta. Isabela ține să menționeze ceva și despre colegii săi de facultate: „Nu mi se pare cel mai deschis colectiv, însă probabil pentru că suntem cu toții la început. Cu siguranță ne vom apropia mai mult pe parcurs. Mă bucur că am ales Constanța și Universitatea Ovidius. Deși îmi este dor de casă, m-am acomodat repede și mă simt minunat aici”, a declarat Isabela Gîțman.

Fiecare schimbare, fie ea majoră, fie una de detaliu, tinde să ne aducă un plus de experiență, dar și să ne destabilizeze viața în ansamblu. Conform zicalei „nu există evoluție fără schimbare”, mutatul poate fi imboldul de care aveam nevoie pentru a ne începe, cu adevărat, viața independentă. Într-adevăr, părăsirea cuibului familial este profund emoțională și dificilă, dar ineluctabilă.

Fără părinții care să ne mai facă toate poftele, fără prietenii cu care am crescut, fără locurile în care am copilărit, departe de casă, printre străini, cu o altă perspectivă asupra destinului, cu o altă rutină, cu alte așteptări și aspirații, printr-un necunoscut pe care îl putem înfrunta doar cunoscându-l, singuri în fața sorții, abia atunci putem fi noi.

Notă personală: Eu, autorul acestui text, sunt originar din Constanța. În ciuda faptului că urmez studiile superioare în orașul meu de baștină, empatizez cu ceilalți studenți atunci când vine vorba de vicisitudinile schimbării domiciliului. Am făcut-o și eu, anul trecut, în București. Am rezistat doar două luni, nu a fost pentru mine. Din fericire, am găsit o cale mai simplă, și anume să fac primul pas către independență chiar aici, adică m-am mutat singur.

Scopul acestui articol este de acela de a evidenția, prin puterea empatiei, toate aspectele care țin de mutat și de a înlesni acest proces pentru fiecare student care încă nu s-a regăsit în noua locuință.

Va fi greu, dar vei învăța să fii tu; timpul petrecut cu sinele ajută.

P.S.: Nu uita să speli vasele!

Mihai PREDA

Istoricul Ovidiu Cristea, directorul Institutului Nicolae Iorga, și-a lansat, la Universitatea „Ovidius”, volumul „Acest domn de la miazănoapte”

Istoricul **Ovidiu Cristea**, directorul Institutului de Istorie „Nicolae Iorga”, și-a lansat, în luna octombrie, la **Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC)**, cartea „**Acest domn de la miazănoapte**”. Evenimentul a fost organizat de Facultatea de Istorie și Științe politice (FISP) din cadrul UOC, iar la el au participat **conf. univ. dr. Emanuel Plopeanu**, decanul FISP, **conf. univ. dr. Daniel Citirigă**, prodecanul FISP, cadre didactice și studenți ai Facultății de Istorie, precum și studenți și profesori ai altor facultăți de la UOC.

Născut pe 30 iunie 1965, la Constanța, Ovidiu Cristea a absolvit Liceul „Mihai Eminescu” și, în 1993, Facultatea de Istorie a Universității din București. Așadar, lansarea cărții sale (și) la Constanța nu este deloc întâmplătoare. În contextul evenimentului de lansare, Ovidiu Cristea a introdus publicul în istoria românească de la sfârșitul secolului al XV-lea. Potrivit explicațiilor sale, acest moment marchează un capitol de răscruce în istoria Moldovei medievale, atunci când, în urma expediției sultanului Baiazid al II-lea din 1484, cetățile Chilia și Cetatea Albă au fost anexate Imperiului Otoman.

Emoționat, dar firesc, istoricul care a cercetat în amănunt Evul Mediu românesc a relatat povestea reeditării acestei cărți apărute pentru prima dată în 2004, sub egida Ministerului Culturii. Astfel, Ovidiu Cristea a menționat că reeditarea volumului „Acest domn de la miazănoapte” se impunea ca urmare a faptului că, timp de 14 ani,

a descoperit, în arhivele de la Veneția, dar nu numai, noi informații legate de subiectul cercetat (anul 1484), informații pe care s-a simțit dator să le împărtășească cititorilor. Totuși, istoricul a admis că, din punctul său de vedere, o reeditare a unei lucrări poate fi ceea ce el a numit „*un pariu riscant, care presupune ambiția de a o supune (n. r. lucrarea) unui act de editare critic, superior, iar acest curaj sau, mai degrabă zis, această încredere în propria lucrare ajunge să fie o dovadă de narcisism*”. Așa cum am putut constata în cadrul lansării, lucrarea pare a fi departe de o mostră de narcisism, aceasta constituindu-se, de fapt, într-o poveste captivantă a realităților geo-politice de final de secol XV, o fascinantă analiză despre diplomatie medievală și război, „țesătură” istorică în care îl regăsim pe **Ștefan cel Mare**, domnitorul de la acea vreme al Moldovei. Răspunzând întrebării unei studente de la Specializarea Jurnalism (De ce ați simțit nevoia reeditării acestei cărți, cu ce diferă această ediție de prima?), Ovidiu Cristea a declarat, în plus față de cele menționate mai sus, că, în timp, și-a mai nuanțat punctul de vedere asupra subiectului. „*Atâta timp cât îmbătrânești, fiecare carte, fiecare studiu nou sunt ca o poartă deschisă. Nu mai sunt nici eu chiar același, îmi place să cred că știu ceva mai multe despre subiect*”, a mărturisit directorul Institutului de Istorie „Nicolae Iorga”.

*„Înfrângerea este locul în care te ridici
pentru a merge mai departe”*

Așa cum a declarat Ovidiu Cristea, titlul initial al cărții nu a fost „Acest domn de la miazănoapte”, ci „1484”, dar pentru că acesta din urmă nu era deloc original - deși sugestiv pentru istoricii avizați -, alte lucrări purtând același nume, a fost nevoit să renunțe la el în favoarea titlului actual. Potrivit explicațiilor istoricului, subiectul propriu-zis al cărții îl reprezintă ceea ce el consideră ca fiind un moment paradoxal, adică perioada de domnie a lui Ștefan cel Mare, cea mai longevivă domnie din perioada medievală. Ovidiu Cristea tratează, mai exact, anul 1484, an care a marcat prima rupere a teritoriului Moldovei, în urma unei înfrângeri în fața Imperiului Otoman. Citându-l pe filosoful Constantin Noica, cel care spunea că „Înfrângerea este locul în care te ridici pentru a merge mai departe”, istoricul Ovidiu Cristea a afirmat că exact așa a mers și Ștefan cel Mare mai departe, după înfrângerea suferită.

*„Deși istoria spațiilor românești nu pare
să aibă nevoie de noi adăugiri sau
contribuții, datoria unui istoric este de
a mai adăuga o pagină la un subiect
bătătorit”*

Potrivit declarațiilor lui Ovidiu Cristea, faptul că și-a lansat cartea și la Constanța reprezintă o împlinire pentru el, ca istoric. „Chiar și în vremea noastră, după 514 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare, istoria nu este una încheiată, și drept dovadă este această conferință care ne arată că și un subiect vechi poate deveni interesant în dezbaterele contemporane, ceea ce poate că este de mirare”, a declarat istoricul.

Întrebat de prodecanul Facultății de Istorie, conf. univ. dr. Daniel Citirigă, dacă personalitatea lui Ștefan cel Mare este apreciată exagerat în zilele noastre și dacă demitizarea istoriei a deteriorat major imaginea domnitorului Moldovei, Ovidiu Cristea a declarat că, în opinia sa, „percepția societății românești este amestecată”, în sensul în care mulți dintre criticii vehemenți ai lui Ștefan cel Mare sunt, de fapt, ignorați în ceea ce privește viața domnitorului și emit judecăți de valoare fără a aduce dovezi care să le sprijine ideile. Nu mai puțin important, istoricul a ținut să precizeze că, „deși istoria spațiilor românești nu pare să aibă nevoie de noi adăugiri sau contribuții, datoria unui istoric este de a mai adăuga o pagină la un subiect bătătorit”.

Carla PREOTEASA
Petruța RIDICHE

Studentii Specializării Jurnalism au participat, alături de Expert Forum, la o dezbatere privind gestionarea banilor publici din Constanța

Expert Forum (EFOR) și Centrul pentru Resurse Civice au organizat, la finalul lunii septembrie, un tur gratuit cu barca de-a lungul zonei de coastă a Constanței și, alături de **Diana Slav**, un tur în zona istorică a orașului. La cele două acțiuni au participat reprezentanți ai EFOR (**Cezara Grama și Sorin Ioniță**), ai Centrului pentru Resurse Civice (**Cosmin Bîrzan**) și, împreună cu alți conștanțeni, **studenți ai Specializării Jurnalism din cadrul Universității „Ovidius” din Constanța**.

Turul ghidat pe mare, care a început în Portul turistic Tomis, a continuat în stațiunea Mamaia și a avut ca punct final tot Portul Tomis, s-a numit „Vraja mării pe banii tăi”. Asta fiindcă, în acest context, organizatorii și participanții la tur au discutat despre cheltuirea banilor publici (naționali și fonduri europene), despre modul în care anumite proiecte au fost implementate la Constanța, despre legătura dintre oraș și mare (mai exact, dacă această legătură e funcțională sau nu), precum și despre cum se vede zona costieră a Constanței din larg. Potrivit declarațiilor Cezarei Grama, obiectivul acestei ieșiri pe mare a fost acela de a afla părerea contribuabililor de rând cu privire la modul în care au fost gestionați banii publici (și, deci, și ai lor) la Constanța.

Unul dintre subiectele abordate a fost legat de conservarea și restaurarea Cazinoului din Constanța, clădire simbol a orașului port, monument național de arhitectură, cu elemente în stil Art Nouveau, ajuns, astăzi, într-un stadiu avansat de degradare. Studenții Specializării Jurnalism au aflat, cu această ocazie, că restaurarea Cazinoului rămâne un subiect sensibil pentru conștanțeni, care speră că imobilul va fi salvat de la ruină.

Nu mai puțin important, a fost adus în discuție și proiectul celebrei șosele de coastă, care, la ora actuală, este abandonat. Una dintre concluziile dezbaterii din largul Mării Negre a fost aceea că accesibilizarea zonei costiere este incompletă și imperfectă, mai exact, că ar mai fi de

lucrat la căile de acces (dincolo însă de drumurile de servitute și de tot soiul de poteci improvizate care leagă orașul de mare).

„În general, nu știm să exploatăm partea de mare”

Acest tur ghidat a avut loc la Constanța pentru că, potrivit declarațiilor lui Sorin Ioniță, președintele EFOR, „Constanța este un oraș cu potențial, dar insuficient exploatat din diferite motive, în principal din cauza proastei guvernări, centrală sau locală”. „Orașele noastre sunt întoarse cu spatele spre apă. În general, nu știm să exploatăm partea de mare. Nu e vorba numai de turism, este vorba de cum planifici urbanismul, cum îl dezvoltăm”, a explicat Sorin Ioniță.

Plimbarea pe mare a fost urmată de un tur pe uscat, în centrul istoric al Constanței, asigurat de Diana Slav, cel mai cunoscut ghid al orașului, apreciat atât de localnici, cât și de turiști. În acest context, Diana Slav le-a vorbit celor care au fost prezenți la plimbarea prin chiar inima Constanței despre istoriile clădirilor din zona peninsulară, despre diverse stiluri arhitecturale, precum și despre poveștile și intrigile țesute în jurul unora dintre imobile. Participanții la acest tur au putut să vadă astfel clădiri istorice în paragină, dar și clădiri conservate și restaurate, o serie de lăcașuri de cult și, pe alocuri, amestecul de vechi și nou, nu întotdeauna fericit ales.

Cele două acțiuni fac parte din proiectul „Europa MEA - Active Citizens for an Accountable Europe”, proiect finanțat de Comisia Europeană prin programul Europe for Citizens și implementat de EFOR. Specializarea Jurnalism din cadrul Facultății de Litere a Universității Ovidius este, datorită colaborării cu Expert Forum, unul dintre partenerii din cadrul proiectului.

Mădălina SÎRGHI

Studentii Specializării Jurnalism, incluși într-un proiect al DRI privind mozaicul interetnic din Transilvania

Studentii Specializării Jurnalism din cadrul Facultății de Litere a Universității „Ovidius” din Constanța (UOC) au participat, în luna iulie, la un program de documentare organizat de Departamentul pentru Relații Interetnice (DRI) din cadrul Guvernului României. Astfel, studenții jurnaliști s-au alăturat programului *„Diversitate și patrimoniu cultural prin prisma mass-media. Schimb de experiență și bune practici cu parteneri de proiecte din regiunea Dunării. Dezvoltarea locală durabilă prin turism cultural. Biserici și cetăți fortificate în județele Brașov și Sibiu”*. Inițiativa DRI se înscrie în Aria 3 – „Cultură, turism și contacte directe între oameni” a SUERD, constituind una dintre etapele necesare pentru realizarea unei „Cărți albastre a identității culturale a Dunării” la care sunt așteptate să contribuie ulterior și alte regiuni ale României, precum și toate statele participante.

În contextul programului de documentare derulat în județele Brașov și Sibiu, studenții Specializării Jurnalism au vizitat, alături de Aidun Curt-Mola, consilier superior în cadrul DRI, și de jurnaliștii din presa centrală care, de asemenea, au fost incluși în acest proiect, o serie de obiective de patrimoniu precum bisericile evanghelice fortificate Hărman, Codlea, Viscri, Criș, Meșendorf, Cloașterf, Alma Vii, Axente Sever, Valea Viilor, Cislădie. Obiectivul vizitării acestor biserici fortificate a fost acela de a realiza un inventar al patrimoniului multicultural al României, mai exact, de a oferi participanților o imagine a mozaicului - material și imaterial - grupurilor etnice și implicit al zonelor multietnice din România.

Comunitățile de sași din România sunt, astăzi, foarte reduse numeric

Studenții jurnaliști au avut parte de experiențe care i-au apropiat de istoria, de obiceiurile, cultura și atmosfera locurilor vizitate. Bisericile fortificate mai sus menționate au fost construite în perioada medievală de către comunitățile săsești în scop defensiv.

Potrivit istoricilor și ghizilor care au făcut prezentările bisericilor, unele dintre acestea au fost pictate, în secolele trecute, chiar de către localnici, pentru că aceștia din urmă nu își permiteau picturi murale realizate de pictori profesioniști. Cu toate că fiecare dintre bisericile evanghelice are propria sa poveste, un element de legătură între acestea este faptul că orga din multe dintre ele a fost fie furată, fie vandalizată, iar asta nu cu sute de ani în urmă, ci chiar la sfârșitul secolului XX.

Deși toți istoricii și ghizii care au prezentat obiectivele de patrimoniu amintite anterior au vorbit cu emoție despre acestea, ei nu au ascuns totuși regretul că sașii, adică cei care au construit aceste biserici, nu se mai regăsesc decât în număr foarte mic în comunitățile respective.

Criț - locul nașterii regulamentului școlilor sătești

Regulamentul școlilor sătești datează încă din 1593. Acest document a fost redactat în Biserica evanghelică fortificată din Criț, județul Brașov. Regulamentul a fost respectat până în 1945, când în România se pregătea instaurarea regimului comunist. Conform regulamentului școlilor sătești, notele erau de la 4 la 10.

Vechea biserică din Criț, altfel spus, construcția originală a fost ridicată în 1882. Ceea ce vedem astăzi a fost ridicat pe locul vechiului lăcaș de cult.

Voluntariatul tinerilor ar putea salva bisericile medievale de la uitare

De la așezarea clădirilor în vârful dealurilor, la poziționarea băncilor din interiorul lor, aspecte neschimbate până la ora actuală, aceste biserici au fost construite pe baza unui plan strategic de apărare. Bisericile evanghelice nu serveau doar drept lăcașe de cult, ci erau folosite și pe post de refugii în timpul atacurilor. Majoritatea construcțiilor au fost restaurate în timp, păstrându-și însă autenticitatea arhitecturală. Astfel, localnicii și turiștii au și astăzi ocazia de a simți cumva atmosfera medievală din spatele zidurilor. Fiecare comunitate care deține o astfel de biserică a avut grijă să își conserve aceste clădiri. Anual, numeroși turiști români și străini poposesc în aceste locuri cu totul deosebite pentru a se bucura de ineditul acestor biserici și al împrejurimilor, dar și de poveștile țesute în jurul fiecărui lăcaș de cult.

Potrivit organizatorilor programului de vizitare a acestor biserici evanghelice fortificate, obiectivele istorice ar avea nevoie de o mai mare implicare din partea tinerilor din două considerente: în primul rând, tinerii ar ajuta la o mai bună mediatizare a acestor lăcașe de cult, ceea ce implicit le-ar salva de la uitare, iar în al doilea rând, poate că datorită implicării într-un astfel de proiect tinerii s-ar lega mai mult de locurile natale și nu ar alege să emigreze.

România, model de conviețuire interetnică

Nu în ultimul rând, studenții Specializării Jurnalism - UOC au avut ocazia de a vizita și cele mai importante puncte de atracție din Sibiu, oraș declarat Capitala Culturală Europeană 2007. Printre acestea s-au numărat: Muzeul Național Brukenthal, Complexul Național Muzeal „Astra” și Catedrala Evanghelică din Sibiu.

Totodată, studenții jurnaliști au participat la o conferință de presă susținută de președintele Forumului Democrat al Germanilor din România (FDGR), dr. Paul-Jürgen Porr, care a vorbit despre comunitatea germană din țară. Paul-Jürgen Porr a lăudat România cu privire la conviețuirea interetnică, precizând că țara poate fi considerată, din acest punct de vedere, un model la nivel European.

Programul „Diversitate și patrimoniu cultural prin prisma mass-media. Schimb de experiență și bune practici cu parteneri de proiecte din regiunea Dunării. Dezvoltarea locală durabilă prin turism cultural. Biserici și cetăți fortificate în județele Brașov și Sibiu” derulat de DRI a fost benefic pentru studenții Specializării Jurnalism din mai multe puncte de vedere. Tinerii au putut afla, în mod direct, în contextul vizitei de documentare, o serie de informații, de date istorice, dar și de povești privind bisericile evanghelice fortificate din județele Sibiu și Brașov. Totodată, studenții la Jurnalism și-au îmbunătățit tehnicile de colectare și stocare a informațiilor, dar mai ales și-au depășit, o dată în plus, emoția de a formula întrebări, de a solicita informații suplimentare și de a fi mai aproape de adevăr.

Ioana IONIȚĂ
Alexandra ION
Petruț IACOB

90 de ani de radio public

Studenții Specializării Jurnalism din cadrul UOC, în vizită de documentare la Radio România

Au trecut 90 de ani de când s-a auzit în eter, pentru prima dată, „Alo, alo, aici Radio București!”. În anul Centenarului, radioul public a împlinit, pe 1 noiembrie, 90 de ani de existență, context în care studenții din anul II ai Specializării Jurnalism - Facultatea de Litere a Universității „Ovidius” din Constanța (UOC) au făcut o nouă vizită de documentare la Radio România. Au fost însoțiți de cadre didactice ale specializării: **asist. drd. Valentin Vanghelescu** și **drd. Adelina Tocitu**, una dintre vocile Radio Constanța.

În vizita de documentare la sediul Radio România din strada General Berthlot, studenții l-au avut ca gazdă, ca în fiecare an, de altfel, pe **Tudor Zubin**, unul dintre cei mai vechi angajați ai radioului public. Acesta le-a făcut studenților jurnaliști un tur al celor mai importante studiouri ale Radio România, studiouri în care au lucrat și din care au transmis, de-a lungul anilor, cei mai buni oameni de radio. Prima oprire a avut loc în Studioul de Concerte „Mihail Jora”, cea mai mare sală de concert simfonice și corale din România. Studenții Specializării Jurnalism au avut șansa de a intra în lojele studioului, de unde au asistat la o parte din repetiția Orchestrei de Muzică de Cameră.

O experiență inedită a constituit-o intrarea studenților jurnaliști în studioul de montaj Radio România Actualități, unde au fost întâmpinați de **Dan Dia**. Acesta le-a explicat tinerilor jurnaliști că în acel studio se montează calupurile de publicitate, emisiuni muzicale,

anunțuri de autopromovare și multe altele. Pe lista studiourilor vizitate s-au aflat și studiourile Radio Antena Satelor și Radio București FM.

Un alt punct de oprire pentru studenții Specializării Jurnalism a fost Studioul de Teatru „Mihail Zirra”. Acolo, gazda lor a fost, și în acest an, **Renata Rusu**, regizor de studio la redacția Teatru. Aceasta le-a împărtășit studenților mici secrete legate de procesul de creare a zgomotelor și a sunetelor, de scenariul radiofonic, de înregistrarea sunetelor, împărțirea pe roluri făcută de regizorul artistic, de crearea textelor de către regizorul de studio, repetițiile actorilor, dar și de adăugarea efectelor speciale. Renata Rusu le-a mărturisit studenților că „*frumusețea teatrului radiofonic este că atunci când ascuți o piesă de teatru îți poți imagina cum arată personajul respectiv, dacă este tânăr, este bătrân, dacă este femeie sau este bărbat*”.

Cu ocazia vizitei de documentare din acest an, studenții ovidieni au avut prilejul să participe la o festivitate ce a marcat aniversarea a 90 de ani de la înființarea postului public de radio. În cadrul evenimentului, Studioul 31, principalul studio de emisie al Radio România Actualități, a primit nu-mele legendarului om de radio **Paul Grigoriu**, în semn de omagiu pentru activitatea depusă de acesta în slujba radioului.

Alexandra CONSTANTIN

O nouă ediție a „Ovidius Innovation Center” la Universitatea „Ovidius”

Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) a lansat, la începutul lunii octombrie, o nouă ediție a proiectului **„Ovidius Innovation Center” (OIC)**, eveniment în cadrul căruia s-a discutat despre cum ar putea toate cele 16 facultăți din comunitatea ovidiană să dezvolte împreună activități practice și tehnologice pentru a încuraja mediul antreprenorial studențesc. La acțiune au participat prof. univ. dr. **Mihai Gîrțu**, prorector al UOC, lect. univ. dr. **Alexandru Bobe**, prorector al UOC, conf. univ. dr. **Dănuț Jugănar**, directorul Camerei de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură Constanța, lect. univ. dr. **Costin Șorici**, inițiatorul proiectului OIC, precum și numeroși profesori și studenți ai UOC.

Subiectul central al lansării OIC a fost legat de necesitatea susținerii HUB-ului anteprenorial studențesc din cadrul Universității „Ovidius”. Lect. univ. dr. Costin Șorici a prezentat principalele obiective ale proiectului: dezvoltarea abilităților anteprenoriale ale studenților, sprijinirea ideilor de afaceri ale acestora, respectiv sprijinirea implementării acestor idei și crearea unei biblioteci digitale. Discursul motivațional al inițiatorului proiectului a avut ecou în rândul studenților ovidieni, aceștia din urmă arătându-se foarte interesați să participe la proiect, dar mai ales să își dezvolte abilitățile de tineri anteprenori.

Implicându-se în proiectul OIC studenții ovidieni vor avea o serie de beneficii: șansa de a lucra în echipă cu studenții din cadrul altor facultăți, consultanță din partea unor anteprenori sau a unor profesori cu experiență în

Lect. univ. dr. Costin ȘORICI

domeniu, patru cursuri de formare, patru cursuri de mentorat și opt ședințe de lucru. Studenții vor avea astfel posibilitatea de a-și pune în valoare calitățile de anteprenor ce îi vor pregăti pentru confruntările din viața reală în planul afacerilor.

În cadrul proiectului „Ovidius Innovation Center” vor fi selectate zece echipe dintre cele participante, iar la finalul competiției, pe data de 5 decembrie, trei dintre acestea vor avea oportunitatea de a câștiga premii în bani, precum și ocazia de a își pune ideile de afaceri în practică. Nu mai puțin important, pe 12 decembrie va avea loc Gala „Investors Night”, la care vor participa și potențiali investitori.

Lorena POPA
Andreea PALELA

Proiectul FDI OIC-SAS 2018

Ideii creative de afaceri la Universitatea „Ovidius” din Constanța

Proiectul de antreprenoriat studențesc implementat de Universitatea „Ovidius” din Constanța, OIC-SAS 2018, a adus împreună, în noiembrie, peste 150 de studenți, 20 de cadre universitare și zece mentori în două *workshop-uri* de generare de idei. Noutatea pe care acest proiect o introduce în UOC este aducerea în aceeași echipă a cadrelor universitare din facultăți diferite și formarea de grupuri de lucru în care se regăsesc studenți din cele 16 facultăți ale instituției, profesori ai UOC și antreprenori din mediul privat în calitate de mentori.

În cadrul *workshop-urilor*, studenții au fost împărțiți în grupuri de lucru de câte patru-cinci persoane, principiul fiind acela al diversității specializărilor și facultăților din care aceștia provin. Tema a fost generarea de idei creative ce se pot transforma în proiecte antreprenoriale de succes. Evenimentele au fost organizate de către cadrele universitare ale UOC, membre în proiect, iar studenții au fost sprijiniți în formularea ideilor de afaceri de către antreprenori care au acceptat să fie mentori în acest proiect al Universității Ovidius.

Studenții la Jurnalism, aflați la fața locului, au adunat informații și impresii de la participanți. **Cristina Maidanu**, studentă a Specializării Jurnalism în anul I, a consemnat mizele acestui demers, formulate de directorul proiectului, **lect. univ. dr. Costin Șorici**: „Ne

propunem să le insuflăm studenților un tip de atitudine antreprenorială orientată spre rezolvarea de probleme și aducerea de valoare în acest domeniu. Proiectul are ca scop să dezvolte abilități antreprenoriale, să identifice și să dezvolte idei ce rezolvă probleme reale din regiune”. Directorul proiectului a detaliat și formatul competiției de idei de afaceri: „Astăzi are loc primul *workshop*, la care participă zece echipe. Acestea dezvoltă idei, iar la final, în 30 de minute, vor prezenta ideea. La sfârșitul proiectului vor fi premiate trei echipe”.

Mădălina Jacotă, studentă în anul I la Jurnalism, a aflat mai multe de la coordonatoarea proiectului, **conf. univ. dr. Raluca Matei** de la Facultatea de Psihologie și Științele Educației. Aceasta a explicat faptul că proiectul se desfășoară pentru a doua oară consecutiv la UOC, el fiind implementat și în 2017. Numărul studenților interesați, care s-au înscris anul acesta, a fost cu aproximativ 40% mai mare față de anul precedent. Raluca Matei își dorește ca studenții implicați să fie deschiși la cele două ateliere de generare a ideilor de afaceri și să participe la cele patru module de unde pot afla despre primii pași în antreprenoriat, modalitatea de a scana ideile, pentru a putea crește probabilitatea de succes, dezvoltarea de produs și comunicare.

*„Interacțiunea între domenii este
extrordinară!”*

La nivelul echipelor de lucru, **Florentina Stanciu**, studentă în anul I la Specializarea Jurnalism, a consemnat ideea de afaceri a unui grup format din studenți la Psihologie, Drept, Afaceri internaționale și Litere. Alexandra, Corina și Cristina au formulat o idee legată de un centru pentru copii cu probleme. Membrii acestei echipe au fost de părere că „interacțiunea între domenii este extrordinară!”.

Snejana Dercaci, studentă în anul I la Jurnalism, a discutat atât cu mentori - cadre universitare, cât și cu o echipă de studenți. **Conf. univ. dr. Angela Eliza Micu** de la Facultatea de Științe Economice ne-a vorbit despre așteptările sale legate de echipă: „Îmi doresc foarte mult, în primul rând, ca echipa să fie unită, sudată”. Cât despre proiect, mentorul ne-a spus că și-ar dori „să se genereze idei practice”. Echipa Aloe's Family, formată din studenți la Științe Economice și la Farmacie, ne-a împărtășit din ideile membrilor legate de proiect. În acest sens, **Vadim Lozovanu** a declarat: „Vreau să văd cât mai multe idei de afaceri și să aplic măcar una”. În ceea ce o privește, **Cristina Lufu** a mărturisit: „Am 90% încredere, am foarte multe idei, dar majoritatea sunt luate”. **Eden Osman** ne-a spus că se simte foarte bine, relaxat. Am mai aflat de la **Raluca Andodiresei** și **Alexandra Ciocea** că înseamnă, în opinia lor, munca în echipă: „Probleme de comunicare, deoarece nu ne cunoaștem, dar există, totuși, oportunitatea de a-i cunoaște pe ceilalți”. În privința mentorilor, membrii acestei echipe de studenți au declarat: „Ni s-au părut niște persoane cu experiență, ce au trecut deja prin etapele unei întemeieri de afaceri și cunosc foarte bine acest domeniu, persoane de la care avem ce învăța”.

Cristina Croitoru, studentă în anul I la Jurnalism, a discutat cu echipa de la masa numărul 9. Este vorba despre **Monica Panțuru** (Pedagogie, anul I), **Diana Trandafir** (Drept, anul I), **Daniela Ion**, (Științe Economice, anul II), **Marta Pătrașcu** (Pedagogie, anul III) și **Isabela Ene** (Științe economice, anul II). Ideea de afaceri a acestei echipe este o aplicație pentru oamenii depresivi cu numele Serenity. Membrele echipei și-au exprimat sentimentele față de proiect: „Este foarte frumos, da, ne plac colegii, sunt ok.” Așteptările sune legate de „dezvoltare personală, cunoașterea unor oameni”. Membrele echipei de la masa 9 au conchis: „Da, avem încredere că vom câștiga”.

Marina Luchian, studentă în anul I la Specializarea Jurnalism, și participantă la competiția de generare de idei creative de afaceri, și-a descris experiența: „Am reușit să descopăr mediul antreprenorial, am reușit să cunosc studenți cu aceleași pasiuni, să lucrez alături de ei și alături de profesioniștii din acest domeniu. Cu ajutorul acestui proiect studenții reușesc să-și dezvolte competențele antreprenoriale, spiritul de echipă și atitudinea față de lumea afacerilor”.

Raluca PETRE

A VII-a Conferință internațională STUR a fost dedicată Centenarului Marii Uniri

Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) a găzduit, pe 23 și 24 noiembrie, **Conferința Internațională „Studiile românești în anul Centenarului”**. Manifestarea științifică organizată de **Centrul de cercetare și dezvoltare profesională „Studiile Românești în Context Internațional”** se află la cea de-a VII a ediție, iar anul acesta a fost dedicată, în totalitate, Centenarului Marii Uniri. Conferința a adus în prim plan principalele probleme cu care studiile românești se confruntă în lume și contribuțiile românești remarcabile în domenii precum cel al cunoașterii sau al performanțelor culturale, literare și științifice. Pentru a înțelege mai exact importanța acestui eveniment, trebuie să amintim ce este **STUR** și ce obiective are. STUR sau Centrul de Cercetare și Dezvoltare Profesională „Studiile Românești în Context Internațional” a fost înființat în 2011, în cadrul Departamentului de Filologie română, Limbi clasice și balcanice și își propune dezvoltarea și promovarea studiilor românești în plan național și internațional. În spatele acestui program se află munca și ideile **prof. univ. dr. Marina Cap-Bun**, director al Centrului STUR. De amintit este și faptul că fiecare ediție a unei conferințe internaționale STUR se încheie cu editarea unui volum în care sunt publicate lucrările prezentate în cadrul evenimentului. Prima conferință, organizată în 2012, a avut ca temă dramaturgia lui I. L. Caragiale. Un an mai târziu, conferința s-a concentrat pe Junime și pe impactul pe care această asociație culturală l-a avut. Cea de-a III a conferință a fost intitulată „Literatura, teatrul și filmul” și l-a avut drept invitat special pe dramaturgul **Matei Vișniec**.

„E important să vedem acest an, 1918, ca pe un an de început, care ne marchează și astăzi viețile”

României, anume Marea Unire din 1918. A șaptea ediția a conferinței a avut loc în Sala Senatului UOC și a fost deschisă de **conf. univ. dr. Florentina Nicolae**, prodecanul Facultății de Litere din cadrul UOC, și de prof. univ. dr. Marina Cap-Bun, directorul STUR. Keynote speaker în prima zi a conferinței a fost **conf. univ. dr. Daniel Citirigă**, prodecanul Facultății de Istorie și Științe politice, care a prezentat, sub titlul „1918 - Anul Zero în Europa Centrală”, o lucrare ce ar putea fi considerată o veritabilă lecție de istorie. În discursul său, conf. univ. dr. Daniel Citirigă a vorbit, evident, despre semnificația anului 1918, iar în acest sens a declarat: *„E important să vedem acest an, 1918, ca pe un an de început, care ne marchează și astăzi viețile”*.

Tot în prima zi a conferinței a avut loc și masa rotundă „Momentul 1918 în publicistică și discursuri parlamentare”, context în care au susținut lucrări masteranzi de la programul de masterat *Comunicare și discurs intercultural în spațiul european* din cadrul Facultății de Litere a UOC.

A doua zi a conferinței STUR s-a desfășurat pe mai multe secțiuni și anume: *Limba română în anul Centenarului*, secțiune în memoriam **prof. univ. dr. Marin Petrișor** și **prof. univ. dr. Aida Todî**, moderată de **prof. univ. dr. Gheorghe Bârlea** și de **conf. univ. dr. Cristina Dafinoiu**, *Studii literare - Literatura română în context internațional*, moderată de **conf. univ. dr. Alina Buzatu** și de **conf. univ. dr. Alina Ionescu**, *Studii culturale*, secțiune moderată de **CS I prof. univ. dr. Laura Bădescu** și **conf. univ. dr. Florentina Nicolae**, *Laborator de lucru Matei Vișniec*, secțiune moderată de prof. univ. dr. Marina Cap-Bun, *Studii literare - Literatura română în context internațional*, moderată de conf. univ. dr. Alina Buzatu și **drd. Cristina Ilea Rogojină**, și *Limba română în contextul lingvisticii romanice*, moderată de **conf. univ. dr. Cosmin Căprioară** și **conf. univ. dr. Veronica Nedelcu**.

Revenind la ediția din acest an a conferinței STUR, manifestarea și-a propus să ne reamintească de un eveniment cu o deosebită importanță în istoria

Carla PREOTEASA

Eugen Ciurtin, indianist și istoric al religiilor, a conferențiat la Facultatea de Teologie din cadrul UOC

Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) a găzduit, la începutul lunii noiembrie, **Conferința „Istoria religiilor în Europa contemporană”** susținută de **dr. Eugen Ciurtin** (Institutul de Istoria Religiilor, Academia Română). Evenimentul a avut loc în Sala Umberto Eco, în cadrul Cercului de Istoria și Filosofia Religiilor „Mircea Eliade” (CIFR) al Facultății de Teologie a UOC.

Eugen Ciurtin este indianist și istoric al religiilor. Este membru fondator al Asociației române de istorie a religiilor, membră a European Association for the Study of Religions, din 2002, și a International Association for the History of Religions, din 2005, unde activează ca reprezentant pentru România (secretar). Nu mai puțin important, Eugen Ciurtin este editor fondator al *Archaeus. Studies in the History of Religions* (1997), și al *Studia Asiatica. International Journal of Asian Studies* (2000). A fost responsabil al Centrului de Istorie a Religiilor al Universității din București (Facultatea de Istorie, 2001-2006) și inițiator și co-organizator al Congresului european de istorie a religiilor cu tema Istoria religioasă a Europei și Asiei, București (18-23 septembrie 2006).

De remarcat este și că Eugen Ciurtin este membru fondator al Institutului de Istorie a Religiilor al Academiei Române, fondat în 2008, servind totodată ca secretar al Consiliului său științific. În aceeași ordine de idei, indianistul este membru al mai multor asociații profesionale internaționale precum Société Asiatique, Association française pour les études indiennes, Société Ernest Renan, Société française d'histoire des religions (Paris), Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland (Londra), Pali Text Society (Londra-Oxford-Bristol), International Association of Buddhist Studies (Lausanne). Impresionanta dimensiune academică a

istoricului religiilor e completată și de faptul că, în 2007, a fost ales „Publications Officer” și membru, pentru 2008-2010, în conducerea European Association for the Study of Religions (Haga), reales la Congresul IAHR de la Toronto (2010) în aceeași funcție pentru un al doilea mandat (2011-2013).

La Conferința „Istoria religiilor în Europa contemporană” au fost prezenți studenți și profesori din cadrul mai multor facultăți ale Universității „Ovidius”. Evenimentul a fost moderat de **lect. univ. dr. Ioan Dură** de la Facultatea de Teologie. Potrivit declarațiilor acestuia, „*Eugen Ciurtin este preocupat de valorizarea și actualizarea înaintașilor noștri din spectrul istoriilor religiilor din România*”, dar nu numai. „*Prezența lui ne onorează, ne impulsionează spre acest orizont atât de necesar astăzi, de studiu al religiilor, pentru că un studiu deschis, un studiu constructiv al abilităților religioase duce la o edificare de sine și la regăsirea armoniei sociale, a păcii, a bunelor relații sociale între noi, oamenii*”, a declarat lect. univ. dr. Ioan Dură.

În contextul evenimentului, Eugen Ciurtin a problematizat pe marginea universului religios pe care îl studiază. „*Istoria religiilor este sau nu este o știință, fie ea și o știință umană? Ce fel de pedigree intelectual are? De unde vine? Cât de bine s-a consolidat? De ce vorbim despre istoria religiilor pe lângă teologie? Pornește istoria religiilor din întrebarea fundamentală «de ce mai multe religii?» Ce fel de răspuns aduce ea? Care sunt principalele axe teoretice în care este dezbătut fenomenul religios de la antic până la contemporan?»* - sunt doar câteva dintre întrebările la care Eugen Ciurtin a răspuns.

Florentina STANCIU
Larisa VOINEA

UOC a găzduit Conferința „NATO's presence in the Black Sea region”

Fake news-ul, o reală amenințare pentru societate

Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) a găzduit, în luna octombrie, Conferința „NATO's presence in the Black Sea region” în cadrul campaniei de informare publică #WeAreNATO. Scopul acesteia a fost de a aduce studenților în prim plan activitatea NATO și de a le câștiga încrederea în capacitatea structurilor Alianței, oferindu-le posibilitatea de a interacționa cu militari și de a viziona o expoziție de arme. Evenimentul a fost moderat de **prof. univ. dr. Diane Vancea**, prorector al UOC, iar la acțiune au participat, alături de rectorul Universității „Ovidius”, **prof. univ. dr. Sorin Rugină**, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe (MAE), ai Statului Major al Apărării, ai Statului Major al Forțelor Aeriene (SMFA), ai Statului Major al Forțelor Navale, precum și ai detașamentelor canadiene și americane dislocate în județul Constanța.

„Ce este NATO?” a fost întrebarea care a stat la baza conferinței, fiind puse în discuție rolul NATO, stabilitatea, principiile sale și influența Alianței Nord Atlantice în România. Beneficiile misiunilor Armatei Române în cadrul Alianței constau, potrivit reprezentanților NATO, în integrarea și realizarea unei interoperabilități crescute, pe măsura acumulării experienței și derulării programelor de modernizare.

Principalul subiect al conferinței a fost războiul hibrid, adică ceea ce am putea numi atacul asupra NATO și nu numai, în care propaganda și fake news-urile sunt utilizate drept arme pentru destabilizarea instituțiilor și, în consecință, a societății. În contextul evenimentului, rectorul UOC, prof. univ. dr. Sorin Rugină,

a subliniat preocuparea mediului academic local față de promovarea păcii, a prosperității și democrației, sens în care a amintit relația pe care universitatea o are cu Baza NATO de la Mihail Kogălniceanu.

*„Riposta la risc se face prin alianță,
nu prin națiune”*

Prezent la eveniment, generalul de brigadă **Marian Botea**, șeful Direcției Operații din Statul Major al Apărării, a vorbit despre contribuția NATO la securitatea globală și despre eforturile României de a susține și îndeplini obiectivele Alianței în zona de interes strategic. „Riposta la risc se face prin alianță, nu prin națiune”, a explicat generalul. Despre colaborare a vorbit și maiorul canadian **Martin Dionne**, care a declarat că NATO are un sprijin extraordinar de la Forțele Aeriene Române.

În altă ordine de idei, locotenentul-comandor **Șerban Radu Mihai**, comandantul Patrului 1 din cadrul Escadrilei 861 Aviație - Luptă, a vorbit despre Poliția Aeriană, ce are misiunea de a apăra integritatea Spațiului Aerian. Nu mai puțin important, comandorul **Constantin Savu**, șeful de instrucție al Comandamentului Flotei, a explicat în ce constă colaborarea Forțelor Navale Române cu NATO și, de asemenea, a prezentat informații despre participarea României la exercițiile NATO din Marea Neagră în perioada 2014-2018.

Ambasadorul **Victor Micula**, director general adjunct al Departamentului Afaceri Strategice din cadrul MAE a ținut să precizeze că, la nivelul NATO, există un interes legitim de a lupta împotriva dezinformării. Totodată, Micula a subliniat faptul că dezinformarea destabilizează societățile. *“E necesar să facilităm un transfer de cunoaștere către societate pentru a lupta împotriva dezinformării. Cetățenii trebuie să înțeleagă cum anume dezinformarea poate să afecteze o cultură”,* a declarat directorul general adjunct al Departamentului Afaceri Strategice din cadrul MAE. În acest sens, campania de informare publică WeAreNATO, derulată și în Slovacia, Canada, Portugalia și Marea Britanie, oferă cetățenilor posibilitatea să-și dezvolte o opinie fondată, bazată pe adevăr, “curățată” de fake news.

Ioana BĂRBULICEANU
Cristina CROITORU

Au ales să se „rătăcescă” în paginile cărților. Ce mai citesc studenții de la UOC

Cartea, lectura au reprezentat, încă din cele mai vechi timpuri, un izvor nesecat de cunoaștere, dar și un refugiu din fața problemelor cotidiene, un mod de relaxare. În paginile unei cărți îți se deschid noi universuri, ai acces la noi lumi, noi tărmuri. Uneori, personajele principale parcă prind viață pe măsură ce avansezi în lectură. Simți că timpul se oprește în loc și parcă nu ai mai vrea să termini cartea. Atât de mult îți place!

Poate părea un truism, dar cartea chiar poate fi cel mai bun prieten al unui student, fiindcă îl poate ajuta atât în pregătirea examenelor, a colocviilor, dar și în afara sesiunii, ca sursă de îmbogățire a cunoștințelor, dar și ca sursă de spiritualitate, umor.

Printre studenții pasionați de lectură ai Universității „Ovidius” din Constanța (UOC) se află și **Andrei Flangea**, student în anul III la Specializarea Jurnalism din cadrul Facultății de Litere. Andrei a citit, recent, „Pădurea norvegiană” a scriitorului japonez Haruki Murakami. Acest roman își împrumută titlul de la un hit al formației Beatles. *„Este o carte care merită citită. O carte care generează cumva melancolie. Trezește în tine o mulțime de sentimente. Te face să gândești. Murakami ne demonstrează că moartea poate fi privită în mai multe moduri”,* a declarat studentul la Jurnalism. În încheiere, Andrei are un sfat pentru noi: *„Dacă aveți dorința de a citi și nu vă trece prin cap niciun titlu, încercați Murakami!”*

„Interviu cu un vampir” de Anne Rice este cea mai recentă carte citită de **Alexandrina Isac**, studentă la Matematică-Informatică, în anul III. *„Cele două personaje principale din roman sunt într-o totală antiteză. Louis urăște să ucidă, el nu vede în oameni doar o sursă de hrană, el are conștiință. Încearcă să-și înțeleagă viața de vampir, să afle care este rolul său pe lume și dacă este un produs al Binelui sau al Răului. La polul opus se află vampirul Lestat. El ucide cu plăcere, uneori chiar din plictiseală sau doar pentru a-și mări lista sa de victime. Este un vânător ce savurează suferința prăzii sale, bucurându-se de ea, este o fire răzbunătoare și orgolioasă, dar, în același timp, este un vampir ce se simte singur. Din această cauză îl «crează» pe Louis și face tot ce-i stă în puteri să-l țină aproape de el”,* a povestit Alexandrina acțiunea romanului recent citit.

Ștefan Alexandru Căpriță, student în anul II la Facultatea de Științe ale naturii și Științe agricole, Specializarea Ecologia și Protecția Mediului, a ales o carte care are legătură cu realitatea, cu trecutul relativ recent, anume „Fabrica morții”, care tratează povestea adevărată a doi deținuți din lagărul de la Auschwitz, care învață că nu pot supraviețui decât dacă învață să traiască în colectivitate.

„Dama cu camelii”, scrisă de Alexandre Dumas-fiul, este preferata **Maricicăi Velicoglo**, studentă în anul III la Facultatea de Științe economice. Cartea este, din punctul său de vedere, „o combinație între o poveste amoroasă și diferența dintre clasele sociale. Personajul principal, Marguerite Gautier, fiind străpunsă de tuberculoză, ajunge la concluzia că și-a irosit viața în zadar, fiind deja prea târziu pentru a întoarce timpul înapoi”. *„Din această cauză, consider că principala idee a romanului este prețuirea timpului și lupta pentru adevăratele priorități ale vieții”,* a explicat studenta de la Științe economice. În final, Maricica a declarat că recomandă această carte iubitorilor de literatură clasică.

Snejana Cibotaru, studentă în anul IV la Facultatea de Farmacie din cadrul Universității „Ovidius”, a fost extrem de impresionată de povestea autobiografică din „Eu sunt Malala”, a Malalei Yousafzai. Povestea ei redă istoria Pakistanului între anii 2007-2012, când țara ei era controlată de teroriști și sistemul de educație era amenințat. La vârsta de șapte ani, Malala înțelege că ar putea fi lipsită de dreptul la educație doar pentru că este fată.

„Femei care aleargă cu lupii” de dr. Clarissa Pinkola Estés este cea mai recentă carte citită de **Ioana Costina Rusu**, studentă în anul III la Facultatea de Istorie și Științe politice. *„În fiecare femeie se ascunde o creatură puternică, înzestrată cu instincte bune, pasionată, creativă și înțeleaptă. Adesea, însă, cultura și societatea au sufocat această «femeie sălbatică» au redus-o la tăcere, încercând cu obstinație să o «civilizeze», forțând-o să-și asume roluri rigide, care-i înăbușă elanurile”,* explică Ioana.

Mihai Preda, student în anul I la Specializarea Jurnalism, s-a declarat fascinat de „Portretul lui Dorian Gray”, carte pe care a descris-o astfel: *„Un tablou de cuvinte nuanțat deosebit de autor, în speță Oscar Wilde, care tratează cu un realism profund un subiect cât se poate de poetic. Tema operei se învârtă în jurul tinereții, dar mai ales a pierderii ei. Pentru o analiză artistică a unei pseudo-realități idealiste, recomand această lectură”,* a declarat studentul jurnalist.

„Am ales să citesc «Omul în căutarea sensului vieții» de Viktor Frankl pentru că mi s-a părut cea mai bună carte care ar trebui citită, dacă te gândești ce sens ar putea avea viața. Psihiatrul Viktor Frankl își povestește, în cartea sa, istoria vieții în lagărele naziste. Această experiență ne arată cât de important este umorul în viața noastră și cum ne dă acesta puterea de a merge mai departe”, ne-a explicat **Georgiana Pîndici**, studentă în anul II la Facultatea de Psihologie din cadrul Universității „Ovidius”.

Iată că, deși despre generația actuală de studenți se spune că nu ar mai fi interesată de lectură, că nu ar mai fi curioasă să descopere poveștile literaturii, există, la UOC, și studenți care se „rătăcesc”, care aleg să se „rătăcescă” în paginile cărților, ale romanelor. Pentru ei, există lumi care merită să fie pătrunse, înțelese, trăite.

În prezența regizorului Tedy Necula

UOC a găzduit proiecția filmului „Coborâm la prima”

Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) a proiectat, la finalul lunii octombrie, în colaborare cu **Asociația „Oamenii care se ajută”,** filmul **„Coborâm la prima”,** în regia lui **Tedy Necula.** Evenimentul a avut loc în Aula B a UOC, în prezența conducerii universității, a regizorului și a numeroși profesori și studenți ovidieni. „Coborâm la prima” este primul film inspirațional românesc și descrie evenimentele petrecute într-un metrou ce se oprește între stații, în dimineața de după incendiul din clubul Colectiv. Filmul prezintă poveștile unor pasageri din metrou, fragmente din viața acestora, problemele cu care ei se confruntă. Din cauza blocării în subteran, oamenii încep să interacționeze. Unii, în funcție de aparențe, alții, dincolo de ele. Erau, până la momentul blocării, străini unii de alții, însă în momentul în care au început să comunice au realizat că, atunci când privim dincolo de aparențe, când ne dăm voie să facem asta cu adevărat, toate preconcepțiile se spulberă. Filmul spune, de fapt, povestea unor oameni luminați sau inspirați de un preot care îi ajută să realizeze ce contează pentru ei cel mai mult, ce este important atunci când aparențele și prejudecățile dispar.

Prezent, la UOC, la proiecția filmului său, regizorul Tedy Necula a declarat că pelicula „*este o poveste inspirațională pe care o trăim în fiecare zi. Suntem, în metrou, așa cum suntem și în lume. Nu este un film despre Colectiv, dar viața nu poate nega evenimentul. Sunt povești paralele din viețile mai multor oameni care se întâlnesc într-o zi cu o semnificație specială pentru unii*”.

„Aici e bucuria: când actorii vin și-ți spun că abia așteaptă să filmeze”

Alexandra Axintie, care a semnat scenariul filmului „Coborâm la prima”, susține că acest proiect a fost, pentru ea, o provocare rară. „Am început acest proiect cu Tedy în urmă cu câțiva ani și l-am lăsat la dospit, fiind amândoi convinși că nu se poate mai mult. Anul trecut, am reluat călătoria și după câteva luni intense de lucru am reușit să-l aducem unde doream. Nu e ușor să spui o poveste a

cărei acțiune se desfășoară în același spațiu, în timp real, cu personaje diverse, ale căror destine se intersectează pentru prima dată. Aici e meseria în storytelling și tot aici e și bucuria: când actorii vin și-ți spun că abia așteaptă să filmeze”, a declarat scenarista.

Timpul necesar pentru realizarea filmului a fost unul destul de scurt, acesta fiind gata în 12 zile. Inspirația filmului a venit chiar din viața cotidiană, din problemele pe care oamenii le întâmpină zilnic și pe care încearcă să le confrunte. Metroul a fost o sursă de inspirație pentru regizorul Tedy Necula, acesta afirmând că spațiul mic din metrou, înstrăinarea și privirile aruncate între pasageri îl fascinează. Deși faptele relatate în film nu sunt reale, ele sunt inspirate din realitate și modelate astfel încât să transmită un mesaj.

Realizarea propriu-zisă a filmului a întâmpinat dificultăți, una dintre acestea constând în faptul că, în timpul filmărilor, la scena divorțului, din împrejurimi se auzeau manele. Un alt aspect ar fi acela că filmarea s-a realizat pe timpul nopții. Nu în ultimul rând, costurile ridicate pentru închirierea metroului. Realizatorii peliculei au depășit însă aceste dificultăți și au dus la bun sfârșit filmul.

Concluzia scenariului cinematografic este una moralistă, anume aceea că ar trebui să învățăm să nu ne mai lăsăm dominați de aparențe, pentru că acestea induc în eroare.

Tedy Necula (născut pe 2 aprilie 1989) este regizor și speaker motivațional. Suferă de o formă de paralizie care îi afectează mâinile și picioarele. A rămas orfan de mamă când avea doar cinci ani, însă a transformat loviturile primite în viață într-un impuls pentru triumf. Al lui și al persoanelor cu dizabilități, pe care le ajută generos. Tedy este autorul unor campanii și al unor filme motivaționale care speră să schimbe vieți. A creat peste 40 de filme documentare care vizează proiecte și cauze sociale în Europa. Povestea lui de viață inspiră audiențe largi în cadrul speech-urilor inspiraționale pe care le ține sau prin filmele sale. „Coborâm la prima” este debutul său în lungmetraj.

Isabela GÎTMAN

UOC a implementat șase proiecte de dezvoltare instituțională, câștigate în cadrul competiției FDI, demarată de Ministerul Educației

Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC) a derulat șase proiecte de dezvoltare instituțională în diferite domenii strategice. Acestea vizează creșterea echității sociale și sporirea accesului la învățământul superior, corelarea ofertei educaționale cu cererea pieței muncii, internaționalizarea învățământului superior, dezvoltarea infrastructurii de susținere a activităților didactice universitare, sprijinirea activităților societăților antreprenoriale studențești, îmbunătățirea calității didactice, respectarea deontologiei și eticii academice precum și susținerea cercetării de excelență. Toate cele șase proiecte au câștigat finanțare după ce au fost depuse de UOC în competiția de proiecte FDI, desfășurată sub egida Ministerului Educației Naționale și coordonată de Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior CNFIS. Proiectele au o importantă componentă interdisciplinară, colaborativă, reunind cadre didactice universitare și cercetători din toate domeniile fundamentale și sunt intitulate: *Gaudeamus Igitur - Șanse egale la educație*; *Măsuri active pentru internaționalizare în cadrul Universității „Ovidius” din Constanța - Educație și cercetare fără frontiere*; *Dezvoltarea bazelor de practică în Universitatea „Ovidius” prin înființarea, amenajarea și dotarea Cercului de Excelență în pregătirea animatorului socio-educativ*; *Susținerea activităților Societății Antreprenoriale Studențești „Ovidius” Innovation Center - Calitate și integritate*; *Crearea și dezvoltarea în Universitatea „Ovidius” din Constanța a Platformei electronice instituționale a calității și integrității academice*; *Cercetare biomedicală de excelență în Universitatea „Ovidius” din Constanța*.

Costin DOBRE

Universitatea „Ovidius” va avea un depozit digital instituțional ce va cuprinde lucrările de licență, masterat și doctorat ale absolvenților săi

În cadrul Universității „Ovidius” din Constanța (UOC) au avut loc, începând din toamna aceasta, activitățile proiectului „Calitate și integritate. Crearea și dezvoltarea în Universitatea Ovidius” din Constanța a Platformei electronice instituționale a calității și integrității academice - CALIOPE”. Proiectul are o valoare totală de 326.000 de lei și este finanțat din bugetul alocat Ministerului Educației Naționale, din fondul de dezvoltare instituțională, Domeniul 5: îmbunătățirea calității activității didactice, inclusiv a respectării deontologiei și eticii academice.

Obiectivul general al proiectului constă în creșterea capacității instituționale și îmbunătățirea calității activității didactice, inclusiv a respectării deontologiei și eticii academice, prin crearea și dezvoltarea platformei electronice instituționale a calității și integrității academice în UOC - CALIOPE. Platforma va asigura implementarea de mecanisme de evaluare a calității, vizibilitatea produselor științifice ale studenților, masteranzilor și doctoranzilor, dezvoltarea de practici și mecanisme de aplicare a normelor integrității academice.

Proiectul își propune atingerea unor obiective specifice precum: oferirea de soluții de învățământ încadrate în legislația națională, dar și promovarea respectării deontologiei și eticii academice prin: constituirea în cadrul platformei CALIOPE a Depozitului digital instituțional, care să cuprindă lucrările de licență, masterat și doctorat (într-un regim aparte), dezvoltarea de practici și mecanisme de aplicare a normelor privind calitatea și integritatea în comunitatea academică și implementarea unor mecanisme de evaluare *online*, pentru îmbunătățirea continuă a calității activității academice.

Obiectivele proiectului se încadrează în Planul Strategic al UOC 2016-2020 (Pilonul 9. Managementul calității), care prevede implementarea unor metode de evaluare a calității și integrității academice, conform legislației și politicilor educaționale naționale (Legea 1/2011, HG 915/2017, OU 75/2005, HG 583/2016, OM 3131/2018).

Această inițiativă instituțională continuă acțiunile DACIS de a elabora proceduri formalizate privind asigurarea calității sub toate aspectele sale, este conformă cu strategia de digitalizare a Bibliotecii Universitare „Ioan Popișteanu” și extinde soluția „Evaluare didactică” pentru evaluarea transparentă, *online*, pentru evaluarea periodică anuală a cadrelor didactice.

Ioana IONIȚĂ

Universitatea „Ovidius” a dat startul anului universitar 2018-2019 la Sala Sporturilor

Anul acesta, **Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC)** a deschis anul universitar, alături de celelalte instituții de învățământ superior din oraș - **Universitatea Maritimă Constanța (UMC)**, **Academia Navală „Mircea cel Bătrân”**, **Universitatea Andrei Șaguna** și **Universitatea Tomis** - la Sala Sporturilor, în cadrul unui eveniment care a reunit numeroși studenți și profesori. În acest context, rectorul UOC, **prof. univ. dr. Sorin Rugină**, a făcut, pentru boboci, o scurtă prezentare a Universității „Ovidius”: *„UOC este cea mai mare universitate europeană la Marea Neagră, are peste 15.000 de studenți și 800 de cadre didactice. Dintre cei peste 15.000 de studenți 4.199 sunt boboci. Ați ales Universitatea Ovidius, un lider regional în domeniul inovării și promovării antreprenoriatului, câștigând proiecte de antreprenoriat care vă vor instrui pentru a transforma ideile în modele de afaceri”*, a declarat rectorul UOC. În altă ordine de idei, rectorul UOC i-a încurajat pe studenții din anul I să se implice încă de la începutul studenției lor în activitățile organizate de Universitate. Nu mai puțin important, prof. univ. dr. Sorin Rugină a ținut să menționeze că Universitatea „Ovidius” este percepută, inclusiv de Ministerul Educației, ca fiind una modernă și dinamică, aspect confirmat în fiecare an prin multitudinea de activități organizate și prin implicarea intensă a studenților în fiecare proiect în parte.

Prezent la deschiderea anului universitar 2018-2019, viceprimarul municipiului Constanța, **Costin Răsăuțeanu**, a declarat că universitățile constănțene pregătesc elite autentice și că acestea din urmă sunt cele care fac, de fapt, cinste orașului de la malul mării.

Laura CUȚARU

O nouă ediție a Balului Bobocilor la UOC

Ediția din acest an a tradiționalului Bal al Bobocilor din cadrul Universității „Ovidius” din Constanța (UOC) a avut loc pe 15 noiembrie, într-un club constănțean, și a reunit numeroși studenți și profesori ai UOC. Și în acest an, în cadrul Balului Bobocilor a fost organizat concursul pentru titlurile de Miss și Mister Boboc, concurs ce a constat în două probe. Juriul a fost format din cadre didactice ale universității, iar din el a făcut parte și lect. univ. dr. **Alexandru Bobe**, prorector al UOC.

De menționat este faptul că Liga studenților UOC a contribuit la susținerea celor cinci echipe care au participat la concurs, ajutându-i, în același timp, pe studenți să își reprezinte facultățile din care fac parte. În urma derulării probelor, respectiv a jurizării, echipa de pe locul întâi a obținut titlurile de Miss și Mister Boboc, echipa de pe locul al doilea a primit titlurile de Miss și Mister Popularitate, iar restul echipelor înscrise au câștigat mențiuni.

Titlurile de Miss și Mister Boboc au revenit studenților **Cristina Bărbuceanu** și **Irinel Cătălin**, care au format o echipă. Cristina este studentă la Specializarea Română-Engleză din cadrul Facultății de Litere, iar Cătălin la Facultatea de Matematică și Informatică. Cristina Bărbuceanu, Miss Boboc UOC, ediția 2018, a declarat, pentru revista „Ovidianum”: *„Experiența de la acest bal a fost una minunată, unică iar când spun asta mă refer la faptul că am cunoscut oameni noi, oameni frumoși și am legat prietenii. Nu în ultimul rând, țin să le mulțumesc organizatorilor, care au creat un eveniment atât de frumos!”*

Echipa de pe locul al doilea, formată din **Nicoleta Atanase**, studentă la Facultatea de Psihologie și **Marius Tanef**, student la Facultatea de Drept și Științe Administrative, a primit titlul de Miss și Mister Popularitate, în funcție de like-urile strânse pe Facebook. La finalul concursului, Marius Tanef a declarat: *„Nu aș fi crezut că o să mă susțină așa de multă lume, totul a fost surprinzător de la fiecare emoție trăită pe scenă, până la fiecare minut petrecut împreună cu ceilalți participanți și organizatori pe care acum îi pot numi prieteni”*. Studentul a adăugat și că experiența a fost de neuitat și că ar retrăi momentele oricând.

Echipele de pe locurile 3, 4 și 5 au primit mențiuni. Participanții au fost premiați cu diferite cadouri din partea organizatorului, adică din partea UOC, precum și din partea sponsorilor evenimentului.

Balul Bobocilor s-a încheiat cu un concert susținut de **Speak**, **Ștefania** și **Partydul KissFM**.

Violeta GUȚU

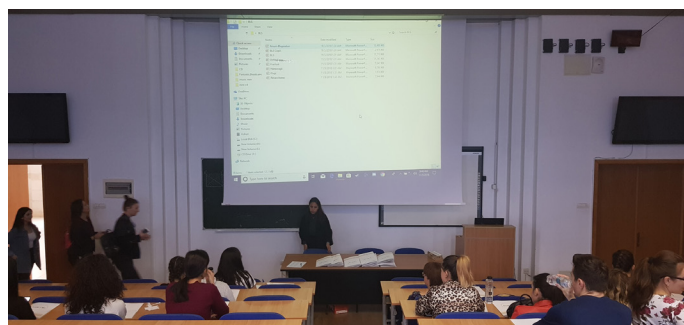

Basic Life Support - cursul de prim ajutor care dă startul pregătirii viitorilor medici la UOC

Asociația Studenților Mediciniști și a Tinerilor Medici a organizat, în luna noiembrie, la **Facultatea de Medicină** din cadrul **Universității "Ovidius" din Constanța (UOC)**, cursul de prim ajutor **Basic Life Support (BLS)**. La acțiune au participat studenții mediciniști, majoritari fiind cei din anii I și II, care au părut cu adevărat fascinați de metodele prin care pot acorda primul ajutor în mod corect.

Cursul a fost susținut de către **dr. Răzvan Boșneagu**, medic rezident, care le-a explicat în detaliu studenților prezenți cum anume trebuie să reacționeze într-o situație de criză și cum să își mențină calmul în anumite momente. Prima parte a cursului s-a bazat pe aspectele teoretice, unde accentul a căzut pe cele două metode de bază care pot face diferența între viață și moarte, metode pe care dr. Răzvan Boșneagu le-a detaliat, acestea fiind masajul cardiac și respirația artificială. Studenții mediciniști au avut astfel ocazia să pună întrebări și să lămurască anumite chestiuni care până în acel moment le erau neclare. Tinerii s-au dovedit deschiși la discuția liberă care a avut loc și au părut dornici să învețe cât mai multe lucruri care le pot fi folositoare în domeniul pe care și l-au ales.

A doua parte a cursului a fost cea practică, în care, cu ajutorul unui manechin special, dr. Răzvan Boșneagu le-a exemplificat studenților, pas cu pas, cum anume se acordă primul ajutor corect astfel încât să poți salva viața unui om. În urma acestei simulări, studenții prezenți la curs au fost încurajați să încerce să aplice, pe manechin, cele două metode: respirația artificială și masajul cardiac.

Tinerii mediciniști au fost încântați de experiență și mai ales de faptul că au învățat ce înseamnă să acorzi primul ajutor în mod profesionist, deoarece dacă acesta nu este acordat așa cum trebuie poate face mai mult rău decât bine.

Cursurile de prim ajutor sunt binevenite nu numai pentru cei care vor să devină medici, ci și pentru cei care lucrează în alte domenii și asta fiindcă pot întâlni la tot pasul persoane care au nevoie de ajutor, fie pentru că au deja probleme de sănătate, fie pentru că au suferit un accident. Până la venirea unui echipaj care este în măsură să intervină în astfel de cazuri, cel care are cunoștințe în acordarea primului ajutor poate însemna pentru cel rănit o nouă șansă la viață. De aceea, este vital ca fiecare dintre noi să aibă minimul de cunoștințe atunci când vine vorba de primul ajutor, deoarece acesta chiar poate face diferența în situațiile de criză de care ne putem lovi în cotidian.

Laura CUȚARU

Facultatea de Drept a UOC a organizat Conferința internațională „Un secol de la înfăptuirea României Mari. 140 de ani de la revenirea Dobrogei în spațiul juridic românesc”

Facultatea de Drept și Științe administrative din cadrul **Universității „Ovidius” din Constanța (UOC)** a găzduit, la jumătatea lunii octombrie, în Sala Senatului, **Conferința internațională „Un secol de la înfăptuirea României Mari. 140 de ani de la revenirea Dobrogei în spațiul juridic românesc”**. În cadrul evenimentului s-a discutat despre semnarea acordului de colaborare între Facultatea de Drept și Științe Administrative a UOC și Facultatea de Drept a Universității de Stat din Republica Moldova și despre lansarea monografiei reeditate semnată de **Nicolae Iorga**, „Drepturi naționale și politice în Dobrogea”. Totodată, au fost prezentate o serie de lucrări științifice de către cercetători, profesori și practicieni în Drept din România și din Republica Moldova.

Moderatori ai acestei conferințe internaționale au fost **prof. univ. dr. Adrian Stoica**, decanul Facultății de Drept, **prof. univ. dr. Mihaela Rus**, prodecan al Facultății de Drept, și **prof. univ. dr. Vasile Drăghici**. La eveniment au fost prezenți și **prof. univ. dr. Sorin Rugină**, rectorul UOC, și viceprimarul municipiului Constanța, **Costin Răsăuțeanu**. Conferința a reamintit studenților și nu numai de momentul istoric 1918, anume de desăvârșirea statului național român. De asemenea, s-a vorbit despre evoluția istorică, evoluția administrativă, respectiv juridică pe care a avut-o România în ultimii 100 de ani.

Prof. univ. dr. Ion Guceac, vicepreședinte al Academiei de Științe a Moldovei, a declarat, în cadrul conferinței:

„Dezbaterea publică pe marginea evenimentului care a avut loc pe teritoriul actual al României cu 100 de ani în urmă este extrem de necesară nu doar pentru a cunoaște adevărul științific, ci și pentru a conștientiza perspectivele țării noastre, ale Republicii Moldova, de a alege calea pe care urmează să se dezvolte”.

În contextul marcării Centenarului și al împlinirii a 140 de ani de la revenirea Dobrogei la România, Institutul de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” al Academiei Române și Facultatea de Drept și Științe administrative a UOC au luat inițiativa reeditării ediției din 1928 a lucrării „Drepturi naționale și politice în Dobrogea” a istoricului Nicolae Iorga. Asta, din dorința de a readuce în prezent o pagină importantă a istoriei naționale și de a omagia astfel revenirea la România a ținutului dintre Dunăre și Marea Neagră.

Mădălina JACOTĂ
Florentina STANCIU

Studentii Specializării Fizică Tehnologică din cadrul UOC, în stagiul de practică pe platforma Măgurele-București, pentru al patrulea an

Devenit deja o tradiție, acum, în al patrulea an consecutiv, stagiul de practică al studenților **Specializării Fizică Tehnologică** din cadrul **Facultății de Științe Aplicate și Inginerie** a Universității „Ovidius” din Constanța s-a desfășurat în cadrul institutelor naționale de cercetare-dezvoltare. Studenții au avut, astfel, parte de o îndrumare la cel mai înalt nivel de expertiză, pe platformele Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică și Inginerie Nucleară „Horia Hulubei” (IFIN-HH), Institutului Național de Fizica Laserilor Plasmei și Radiației (INFLPR), cu Centrul de Tehnologii Avansate cu Lasere (CETAL), Institutului Național de Fizica Materialelor (INFM), cu noul centru RiTecC, și Institutului Național de Optoelectronică (INOE 2000).

„Cercetarea se face încă din timpul studenției!” - este părerea tuturor cercetătorilor cu experiență care lucrează pe platforma Măgurele. Coordonatorul studenților de la UOC, **prof. univ. dr. Rodica Vlădoiu**, a remarcat evoluția, de la un an la altul, a infrastructurii de cercetare, atât prin noile spații moderne de cercetare, cât și prin echipamentele de cel mai înalt nivel. *„Este o onoare și o șansă enormă pentru studenții din cadrul Specializării Fizică Tehnologică de a face practica în locuri considerate a fi printre cele mai cunoscute și puternice simboluri ale cercetării științifice românești”,* a declarat prof. univ. dr. Rodica Vlădoiu. Studenții de la Fizică Tehnologică s-au declarat încântați de stagiul de practică de care au beneficiat. *„Am avut ocazia să vedem laboratoarele din cadrul ELI-NP și să cunoaștem echipa științifică din spatele acestui proiect. Sunt oameni minunați care ne-au încurajat ca la finalul facultății să luăm parte, alături de ei, la cercetările care vor înscrie România printre țările fruntașe în cercetările aflate la limita frontierei cunoașterii”,* au declarat **Radu Dobre** și **Vladimir Moraru**, studenți ai UOC.

În aceeași ordine de idei, **Alexandru Bumbac** și **Robert Solomon** au declarat că au fost plecați cu burse universitare CEEPUS în numeroase universități europene de renume cu centre de cercetare arundate și că aveau impresia că *„acolo este visul îndeplinit al unei cariere de succes al studenților de la Fizica Tehnologică”*. *„Stagiul de practică de la Măgurele ne-a făcut să ne reconfigurăm traseul, pentru că și în România se poate”,* au mărturisit studenții Universității „Ovidius”.

Costin DOBRE

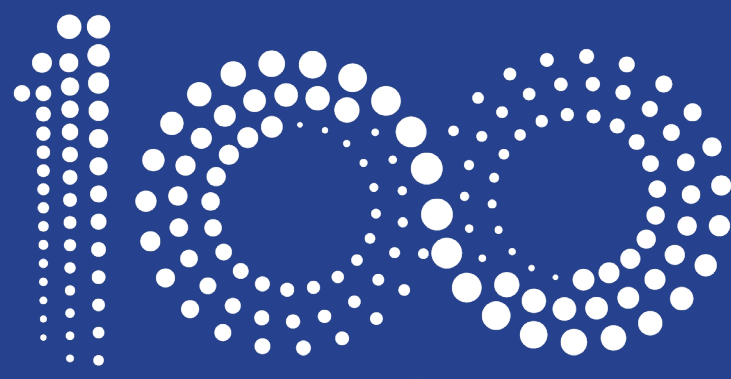
Incursiune în universul poeziei irlandeze la Universitatea „Ovidius”

Bernard O'Donoghue, profesor și poet irlandez, a susținut, în luna noiembrie, la **Universitatea „Ovidius” din Constanța (UOC)**, în Sala Umberto Eco, **prelegerea „Parohie și provincie în poezia modernă irlandeză”**. Privilegiul studenților ovidieni de a-l întâlni pe reputatul profesor irlandez se datorează Ambasadei Irlandei în România. Prelegerea a avut ca obiectiv introducerea auditoriului în spațiul irlandez prin intermediul unor poeți clasici. La eveniment a fost prezent, de asemenea, **Patrick Coleman**, adjunctul Ambasadorului Irlandei în România.

Bernard O'Donoghue predă, încă din 1965, literatură medievală și literatură irlandeză modernă la Universitatea Oxford. O'Donoghue are titlul de Profesor Emerit la Wadham College, Oxford, și este membru al Societății Regale de Literatură. Profesorul și poetul irlandez a publicat șapte volume de poezie, ultimele cinci apărute fiind nominalizate pentru prestigiosul premiu T. S. Eliot. De menționat este faptul că volumul „Gunpowder” (1995) a câștigat premiul Whitbread pentru poezie.

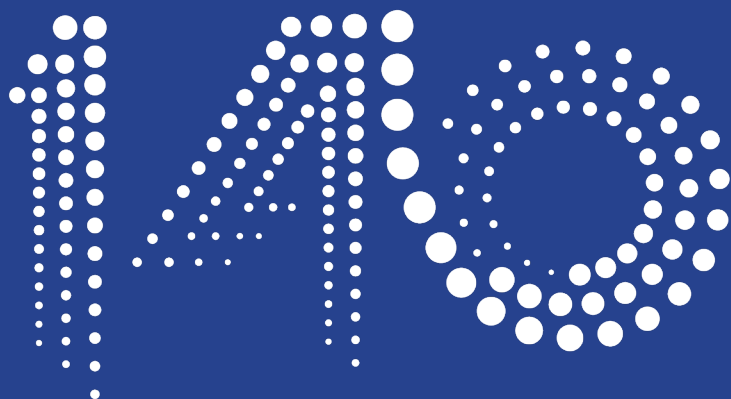
În cadrul evenimentului de la UOC, profesorul Bernard O'Donoghue și-a exprimat dorința ca întreaga sa prelegere să fie „un fel de argument” pentru spațiul irlandez, argument pe care l-a susținut, printre altele, prin citirea și comentarea unor poezii scrise de poeți din perioada Primului și a celui de-Al Doilea Război Mondial. Prelegerea ținută de profesorul O'Donoghue la Universitatea „Ovidius” din Constanța face parte dintr-o serie de prezentări ce au avut loc la Universitatea din București și la Muzeul Național al Literaturii Române pe parcursul lunii noiembrie.

Illea OMER

ROMÂNIA

1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

DOBROGEA

1878-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ